

88. møde

Mandag den 5. maj 2003 kl. 13.00

Dagsorden

1) Første behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Bekæmpelse af rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 23/4 2003).

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 159:

Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale.

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 23/4 2003).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse. (Nedsættelse af aldersgrænsen for abort til 15 år uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver).

Af Kamal Qureshi (SF) m.fl.

(Fremsat 6/2 2003).

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 138:

Forslag til folketingsbeslutning om velfærd for katte og forberedelse af lovgivning om katte.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.

(Fremsat 8/4 2003).

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 140:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af krav til dørmandsvirksomhed.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 8/4 2003).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 154:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende politiets brug af begrebet husspektakler.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 22/4 2003).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlem af Folketinget Anders Møller har meddelt mig, at han på grund af sygdom ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 6. maj 2003 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlem af Folketinget Helle Sjelle har meddelt mig, at hun ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor hun anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra c, fra og med den 6. maj 2003 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen) har meddelt mig, at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, vil give Folketinget en skriftlig:

Regionalpolitisk redegørelse 2003.

(Redegørelse nr. R 11).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 218:
Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Bekæmpelse af rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 23/4 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Socialdemokratiet har netop i dag offentliggjort, at partiet vil fremsætte forslag om, at rockerne skal ud af rockerborgene bestemte steder. Så skal rockerne åbenbart være andre steder. Men uanset hvor rockerborgene ligger, medfører det jo ikke, at rockerne stilles til ansvar for deres forbrydelser.

I Venstre har vi den opfattelse, at samfundet skal gøre det maksimale for, at rockerne kommer til at stå til ansvar for deres gerninger. Begår de forbrydelser, skal de hverken være i rockerborge i by eller på land, så skal de være i fængsel.

Rockere og andre, der begår organiseret kriminalitet, udgør et så stort samfundsproblem, at man løbende må undersøge, om der er mulighed for at give politiet bedre redskaber. Det er det, dette forslag fra justitsministeren er udtryk for: at politiet får bedre redskaber.

De vigtigste ændringer, som også allerede har givet anledning til diskussion i offentligheden, er for det første ændring af agentreglerne, så civile personer kan introducere en politiagent i det kriminelle miljø og f.eks. bestille en vareprøve af narkotika, ligesom politiets muligheder for at afsløre bagmændene bag narkotikaleverancer forbedres ved at lempe reglerne for politiets samarbejde med narkokurerer, der f.eks. afsløres i tolden.

Det andet element, der har været diskuteret, er begrænsningerne i forsvarernes adgang til aktindsigt for bl.a. at beskytte anonyme meddelere og politiets generelle baggrundsoplysninger om kriminelle organisationer. Det er domstolene, der skal afgøre, om forsvareren og hans klient skal nægtes aktindsigt i bestemte oplysninger.

Disse elementer har som sagt været diskuteret i offentligheden og har fået en del knubbede ord med på vejen. Det er klart, at man som folketingsmedlem og lovgiver må lytte til den kritik, men det er jo ikke det samme, som at man altid skal være enig i kritikken. Og specielt under henvisning til de høringssvar, vi har fået, og diskussionen i dagspressen vil jeg godt igen understrege, at det altså er vigtigt, når vi lytter til kritik, at vi skelner mellem faglige indvendinger og politiske betænkeligheder. Og jeg synes ikke, at de kritikpunkter, som er et gennemgående træk i de mange høringssvar, kan rokke ved

forslagets tekniske udformning. Og man må jo sige, jamen så er resten politik.

Men der er da ingen grund til at skjule, at vi altså her giver politiet nye beføjelser, og at vi begrænser forsvarerens adgang til visse oplysninger.

Det er klart, at sådanne ændringer kan man ikke bare vedtage uden omtanke. Det er vigtigt at overveje, hvor balancepunktet skal ligge. Politiets adgang til civile agenter må naturligvis af hensyn til retssikkerheden være meget begrænset og ske under domstolskontrol. Men det er også sådan, det er i lovforslaget.

Kl. 13.05

Begrænsningen af den beskikkede forsvarers muligheder i adgangen til at se politiets dokumenter under efterforskningen er selvfølgelig heller ikke uden problemer. Men i den virkelige verden er det jo sådan, at den organiserede kriminalitet kan være så sammenfiltret med så mange implicerede og vedrøre så mange forskellige sager i mange forskellige politikredse på én gang, at det ville være helt urimeligt, om en sag altid skulle afvente alle de andre.

Det kræver på den anden side, at politiet netop ikke er forpligtet til at afsløre alle rapporter i et større kompleks, blot fordi én sigtet er nævnt i en større sag, der vedrører andre.

Og så er det jo, når man skal lytte til kritikken og imødegå den, vigtigt at minde om, at det stadig væk er anklagemyndigheden, der skal bevise den tiltaltes skyld. Hvis domstolene derfor ikke stoler på oplysninger fra en civil agent, hvis det overhovedet bliver brugt som bevis, ja, så må man jo se bort fra det udsagn. De vilkår er der ikke noget nyt i hverken for domstolene eller de tiltalte.

Et retssamfund kendes selvfølgelig på, at der er retssikkerhed for forbryderen. Men et retssamfund kendes så sandelig også på, at forbrydelser opklares og forbryderne straffes. Og hvor det balancepunkt ligger, beror altid på en politisk afgørelse.

Vi mener, at rockerkriminaliteten er så stort et samfundsproblem, at vi også er nødt til at indføre de ændringer, som justitsministeren nu har lagt op til. Og vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Birthe Rønn Hornbech var selv inde på de høringssvar, der er kommet, og det er jo højest usædvanligt at se så skarpe høringssvar, som vi har fået her. Men forløbet har jo også været

usædvanligt, det, at man laver en så afgørende ændring af vores retspleje kun baseret på et udvalg bestående af Justitsministeriets embedsmænd og anklagemyndighed uden at inddrage dommere og advokater og universitetsjurister, der kunne være med til at få en bredere indgang til problemet, og uden at man redegør for, hvorfor der er behov for en så væsentlig ændring af vores grundlæggende retspleje.

Så jeg håber, fru Birthe Rønn Hornbech kan anføre noget om, hvorfor der pludselig er sådant et behov, og hvorfor det haster så meget, så man ikke kunne få en ordentlig behandling, ikke kunne have et grundigt udvalg, der kunne sidde og vurdere det her, og især hvad det er, der gør, at der er behov for at fjerne den mulighed for domstolskontrol og forsvarerindsigt, som vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Dansk politi har i deres hørings svar beskrevet angsten for, at kriminaliteten i den organiserede kriminalitet bliver mere rå, i og med at der er risiko for, at der er aktive meddelere, som ligner civile agenter, i det kriminelle miljø. Det vil jeg godt have fru Birthe Rønn Hornbechs kommentar til.

Politiforbundet gør også rede for den frygt, der er for, om man rent faktisk kan beskytte såvel politiagenterne som de private meddelere, hvis/når der kommer en retssag som opfølgning på brug af civile agenter/politiagenter.

Vi har jo set i Dan Lyngesagen, at den tilsyneladende er gået gruelig galt. Bl.a. har Dan Lynges ikke fået fastholdt den beskyttelse, han angiveligt oprindeligt har fået lovning på fra politiets side.

Jeg vil godt bede fru Birthe Rønn Hornbech beskrive, hvilke overvejelser fru Birthe Rønn Hornbech gør sig om, hvordan man skal beskytte både politiet og de civile agenter i de her sager i et lille land som Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne opholde mig lidt ved den karakteristik, som fru Birthe Rønn Hornbech gav af hørings svarene, hvor det blev nævnt, at ud over tekniske bemærkninger eller kritik var resten jo politiske kommentarer, det var politiske hørings svar.

Jeg synes, at det er helt i orden, at en politiker har en politisk bedømmelse af et lovforslag.

Men jeg synes, det er stærkt krænkende for de organisationer, de foreninger og de instanser, som har været med til at komme med hørings svar, og som er kommet med meget alvorligt knubbede ord, som fru Birthe Rønn Hornbech selv sagde det, om det her lovforslag, og så sige til dem, at det jo bare er politiske bemærkninger.

Kl. 13.10

Det drejer sig om præsidenten for Østre Landsret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Københavns Byret, præsidenterne for retterne i Århus, Aalborg, Odense og Roskilde, Dommerforeningen, Advokatrådet m.fl., som har udtalt en meget, meget stærk kritik af det her lovforslag.

En ting er, at man måske kunne sige, at Advokatrådet og Dommerforeningen er fagforeninger, men jeg må spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Er præsidenten for Københavns Byret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Østre Landsret ikke fagligt kompetente til at udtale sig om et lovforslag som dette?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har jo ikke sagt noget om, at retterne ikke er fagligt kompetente. Jeg har konstateret, at det, de udtaler sig om, med en mindre undtagelse ikke er af faglig karakter. Ved faglig karakter forstår jeg, at man påviser, at nogle af bestemmelserne er teknisk ukorrekte, og at man eventuelt kommer med et alternativ.

Det er der ikke tale om. Der er tale om en masse retspolitiske betæneligheder, som er helt legitime, men som jeg ikke som politiker med det mandat, jeg har som folkevalgt, skal være bundet af.

Så er der jo den principielle diskussion, som fru Line Barfod rejser, og som jeg også havde forventet blev rejst, for jeg har altid gjort mig til talsmand for lovkvalitet, og nu er det altså, at vi skal skelne.

Der er mig bekendt ingen af hørings svarene, der siger noget om, at teknikken er forkert, eller at det er lovsjusk. Man kommer med indvendinger om, at man gerne ville have været med. Man kommer med indvendinger om, at man altså er betænkelig, og man efterlyser: Hvorfor er behovet der?

Men der er jo ingen grund til at skjule, at dette lovforslag er blevet til ved en politisk proces, og indimellem, når jeg hører sådan meget skingre indvendinger, spørger jeg mig selv, om ikke folkevalgte politikere kan have lov til selv at be-

stemme, hvilket politisk indhold en lov skal have.

Vi er netop politikere og valgt til at have holdninger, og dette udvalgsarbejde afviger fra meget andet udvalgsarbejde, for man har ikke bare ladet en masse eksperter sidde og se på et større område, nej, man har præcist sagt, hvilke politiske holdninger man har haft, og hvordan man ønsker det ført ud i livet ved lov. Det mener jeg ikke der kan sættes en finger på, men man kan være politisk uenig i indholdet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Birthe Rønn Hornbech besvarer ikke de konkrete spørgsmål, bl.a. det, som fru Anne Baastrup rejste om, hvad det betyder for politifolkene, og hvordan vi sikrer, at det her ikke betyder forrælse.

Jeg kan godt forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke har lyst til at gå ind i de mange konkrete problemer, det rejser, men holder sig til det principielle.

Men jeg håber, fru Birthe Rønn Hornbech også vil svare på alle de mange konkrete betæneligheder, for når vi taler lovkvalitet, handler det for mig ikke kun om teknikaliteter, men i høj grad også om, hvad konsekvenserne er for de mennesker, som det her lovforslag kommer til at omhandle.

Så kan det godt være, at politikerne ender med at beslutte noget andet end det, som et flertal i et udvalg eller de sagkyndige på et område udtaler, men det bør ske på et oplyst grundlag; vi bør have diskuteret konsekvenserne.

Når vi behandler et forslag her, som kan have så store konsekvenser, at folk kan dø af det, er det i allerhøjeste grad noget, der bør belyses ordentligt og bør diskuteres grundigt igennem. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå det argument imod at have nogle af dem, der arbejder på området, med i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg forventer naturligvis konkrete svar på mine ganske konkrete spørgsmål om, hvordan man i et lille land kan beskytte civile agenter og politia-genter mod den eventuelle straf, de måtte få fra den organiserede kriminalitets udøvere.

Men så for at vende tilbage til den afvisning og den noget, må jeg sige, lidt besynderlige afvisning fra de forskellige høringsberettigede:

Dommerforeningen har bl.a. anført, at det efter Dommerforeningens opfattelse af retssikkerhedsmæssige hensyn er uacceptabelt, at retten skal træffe afgørelser uden at kende det materiale, tvisten angår.

Kl. 13.15

Mener fru Birthe Rønn Hornbech, at det blot er sådan en luftig retspolitisk overvejelse, når Dommerforeningens formand på denne måde meget, meget tydeligt tilkendegiver, at det efter hans opfattelse er retssikkerhedsmæssigt uacceptabelt. Der synes jeg, fru Birthe Rønn Hornbech skylder os i højere grad at gå ind i: Hvordan kan vi sikre lovkvalitet, som fru Birthe Rønn Hornbech jo altid plejer at slå på at vi skal have, hvordan kan man sikre lovkvalitet, når fru Birthe Rønn Hornbech ser fuldstændig væk fra den åbenlyse afvisning af lovforslagets grundlæggende retssikkerhedsmæssige betragtninger, som her kommer frem?

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg bliver stedse overrasket over fru Birthe Rønn Hornbechs behandling af de høringsparter, som har fået mulighed for at udtale sig inden denne førstebehandling.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at mange af dem, der er kommet med meget knubbede ord om det her lovforslag, ikke har været med i det indledende udvalgsarbejde, men den frustration kommer de jo ud over allerede i deres første bemærkning, hvor de siger, at udvalget burde have været bredere sammensat.

Men derefter går de så over til at gennemgå lovforslaget ganske nøje og kommer med meget præcise formuleringer med hensyn til, hvor de mener, der er risiko for misbrug eller risiko for at have krænket retssikkerheden. Og jeg vil nok sige, at især fra Dommerforeningen er der en masse meget, meget detaljerede beskrivelser af, at lige præcis på dette område og på dette område vil der være store vanskeligheder for en effektiv domstolskontrol.

Derfor synes jeg stadig væk, at det er utrolig arrogant af fru Birthe Rønn Hornbech at sige, at indvendinger mod dette lovforslag skal være tekniske, ellers er de politiske.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Justitsministeren og regeringspartierne, og nu skal jeg ikke tage Socialdemokraterne med, jeg skal først høre, hvad de siger, men Socialdemokraterne har jo også været meget optaget af rockerkriminaliteten, men i hvert fald V og K og justitsministeren har klart givet udtryk for, hvilke politiske formål der var med at få nedsat denne hurtigtarbejdende arbejdsgruppe.

Ingen af de høringsberettigede kan have været i tvivl om, hvad det er for nogle politiske interesser, vi ønsker at varetage: Det er de politiske mål, der ligger i at være medlem af Venstre eller Det Konservative Folkeparti. Hvis Dommerforeningen derfor havde tekniske alternative forslag eller andre forslag i det hele taget, var man velkommen til at komme med dem, og det er jo heller ikke for sent, for vi vil selvfølgelig lytte til det i Retsudvalget, hvis man kommer i Retsudvalget eller skriver til os.

Men så spurgte fru Anne Baastrup meget konkret, hvad jeg mente om Dommerforeningens betragtninger om, at man ikke kan afsige kendelser, når man ikke har oplysningerne. Den bemærkning har jeg filosoferet meget over: Jeg synes, den er meget ufyldstgørende. Men nu kan vi jo desværre ikke sådan spørge herfra, i hvert fald ikke få noget svar, men det, jeg ellers gerne ville spørge om, var: Ønsker de danske dommere at sidde med oplysninger, som forsvareren ikke har? Så skal de bare sige det, for så overvejer vi selvfølgelig den situation.

Det plejer faktisk ikke at være sådan, at dommerne vil have oplysninger, som forsvareren ikke har, og derfor tror jeg, at Dommerforeningen har været lidt for ivrige, har tænkt lidt for lidt over konsekvenserne og har slået sig selv lidt for meget for munden med det, man siger der. Men jeg imødeser meget gerne et opfølgende svar fra Dommerforeningen, hvor vi får et helt klart svar på, om Dommerforeningen i fremtiden synes, det er en bedre idé, at man sidder med oplysninger, som forsvareren ikke har, og så tager stilling på det grundlag.

Det er ikke, fordi jeg ikke vil svare på det hele, men den røde knap lyser, ligesom den gjorde før.

Formanden:

Fru Anne Baastrup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech undlader hele tiden at komme ind på spørgsmålet, om det overhovedet kan lade sig gøre at beskytte mennesker, der har bistået politiet med at give oplysninger. Kan det lade sig gøre at beskytte disse mennesker i et lille land som Danmark? Jeg tror, det skyldes, at det kan det ikke, og det synes jeg fru Birthe Rønn Hornbech skal svare heroppe fra talerstolen, for fru Birthe Rønn Hornbech ved det; vi kan jo se det fra Dan Lyngesagen, hvis den overhovedet har noget på sig. Manden får et tilsagn om, at familien skal beskyttes, og at han i øvrigt selv skal beskyttes. Så går der nogle år, og så bliver det tilsagn tilsyneladende trukket tilbage, uden at han i øvrigt får anden bistand.

Kl. 13.20

Det, der er hovedproblemet i disse sager, er, at vi ikke kan yde beskyttelse. Politiforbundet siger, at der kommer til at ske en forræelse af hele den organiserede kriminalitet, hvis man går ind på de her punkter. Fru Birthe Rønn Hornbech har ikke kommenteret Politiforbundets i mine øjne ganske berettigede problematisering af det, nemlig: Det kan simpelt hen komme til at koste politifolk deres liv, hvis de skal agere på den måde, som det her lovforslag lægger op til.

Det synes jeg fru Birthe Rønn Hornbech skal reagere på i stedet for bare at snakke udenom og i øvrigt ikke omtale dommerne så pænt.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan godt forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke kan svare på spørgsmålene om alle de høringsberettigede instansers voldsomme kritik af dette forslag, for det er sådan, at der er jo folk, der har forstand på disse ting, som sidder og arbejder med disse ting til daglig, enten i retterne eller gennem deres profession, som er alvorligt bekymrede. Så kan det ikke nytte noget, at fru Birthe Rønn Hornbech bare siger, at vi herinde i Folketinget jo selv kan bestemme, hvilke love vi vil lave, og det er i øvrigt også alt sammen bare politik, når der er nogen, der kritiserer det.

Hvad mener fru Birthe Rønn Hornbech om følgende udsagn skrevet af professor Lars Bo Langsted i Jyllands-Posten den 31. marts 2003 vedrørende især problemerne om aktindsigt:

»Forestil Dem følgende: En mand søger forretningsmæssig rådgivning hos en advokat, der får mistanke om, at der foreligger hvidvask. Uden at fortælle det til klienten foretager han anmeldelse. Politiet dukker som følge af underretningen op hos klienten og sigter og anklager ham for grov kriminalitet. Der føres et anonymt vidne i sagen, hvis identitet han aldrig får oplyst, og der indgår hemmelige dokumenter, som end ikke hans forsvarer har set! Han idømmes fire års fængsel.« Konklusionen: »Kafka var en håbløs amatør.«

Jeg vil gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun synes, at risikoen for en sådan situation er et retssamfund værdigt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Elisabeth Arnold har været så venlig at nævne den kronik for mig tidligere, og jeg synes, det er helt oplagt, at når vi nu, hvad der jo er vores pligt som lovgivere, prøver at arbejde nærmere på at finde ud af, hvad konsekvenserne er, at vi så stiller nogle helt eksakte spørgsmål til justitsministeren, så vi har rede på det.

Generelt vil jeg netop sige i forbindelse med den tidligere spørgerunde: Det kan undre lidt, at aktive medlemmer, meget aktive medlemmer af Retsudvalget egentlig har så meget mod, at det, man mener der ikke er undersøgt ordentligt, det påtager man sig selv at undersøge. For det går jeg ud fra at vi gør, at det arbejder vi med i Retsudvalget.

Så er jeg ked af ikke at kunne svare fru Anne Baastrup, men det er klart, at jeg ikke er så meget for at skulle besvare spørgsmål ud fra Dan Lyngesagen, hvis indhold vi overhovedet ikke kender. Men helt generelt kan det jo fastslås, at Danmark er et lille land, hvor det er svært både at være voldsramt hustru, der forsøger at gemme sig, og hvad man ellers måtte være i Danmark, så det er der altså ikke noget nyt i.

Jeg synes, at vi, som justitsministeren også har lagt op til i sin fremsættelsestale, selvfølgelig skal gennemgå de spørgsmål, som vi mener der er tvivl om, og som skal belyses nærmere. Men jeg gentager: Det nytter jo ikke noget at blande fagkundskab sammen med politiske holdninger.

Det fremgår da også af høringssvarene, at afvejningen af, hvad retssikkerhed er, til syvende og sidst beror på en politisk vurdering. Derfor har jeg ikke på noget tidspunkt sagt, at svarene bare er politiske. Det er noget, fru Elisabeth Arnold siger, måske fordi hun troede, at jeg ville

sige det, jeg ved det ikke, men det er ikke noget, jeg har sagt. Jeg konstaterer, at fagkundskab og politiske betæneligheder er to forskellige ting, og jeg forholder mig selvfølgelig til begge dele, men jeg gør mig forskellen klart.

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er altså for billigt, når fru Birthe Rønn Hornbech forsøger at afvise vores spørgsmål vedrørende lovkvaliteten med, at vi bare kan lave et grundigt arbejde nu. Forslaget er fremsat så sent, at vi har 3 uger, inden Folketinget skal på sommerferie, til at lave hele det arbejde, som man normalt også vil have sikret ved først at have et grundigt udvalgsarbejde, hvor alle spørgsmål kan blive belyst meget grundigt som oplæg til Folketingets arbejde med sagen.

Men hvis fru Birthe Rønn Hornbech kan love os, at vi også får sommerferien, fordi det forslag ikke haster mere og er så alvorligt, at vi skal have ordentlig tid til det, så vil det da være et fremskridt.

Men jeg vil gerne høre, hvad fru Birthe Rønn Hornbech har af kommentarer til Politiforbundets bemærkning i høringssvaret:

»Der er ingen grund til at tro, at eksempelvis civile agenter vil hjælpe på omfanget af rockerkriminaliteten. Tværtimod vil det kunne bidrage til en yderligere forråelse af rockermiljøet med risiko for eksempelvis flere likvideringer af de af rockerne mistænkte personer.«

Er det, hvad fru Birthe Rønn Hornbech synes er god lovkvalitet, at vi laver et forslag, om hvilket politiet på forhånd siger, at vi kan risikere, det vil føre til, at nogle af dem, der bliver lokket til at blive meddelere og civile agenter, vil blive likvideret?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Fru Birthe Rønn Hornbech siger, at man vil bekæmpe rockerkriminaliteten. Det vil Socialdemokratiet også. Nu går jeg ud fra, at der ikke er nogen partier her, der ikke vil bekæmpe rockerkriminaliteten. Men det er klart, at vi så kan være uenige om midlerne til at nå denne bekæmpelse og få fod på den kriminalitet, der foregår.

Jeg kan så undre mig lidt over, at fru Anne Baastrup ikke får svar på de meget centrale spørgsmål, der bliver stillet. Hvordan sikrer vi beskyttelse af civile agenter? Hvordan forholder fru Birthe Rønn Hornbech sig til, at Politiforbundet siger, at det koster liv? Det, at der er nogle meget kritiske hørings svar, skal man ikke forholde sig til det som politiker, uanset at man har et politisk mål?

Men det er altså nogle mennesker, der har en viden på det her område, og som er virkelig bekymrede for det her lovforslag. Skal man som politiker bare sidde det overhørig og sige: Vi har et mål, og uanset hvad, så vil vi bare nå det?

Og så med hensyn til tidsfaktoren: Er det korrekt, at det her lovforslag skal vedtages, inden Folketinget går på sommerferie, og hvad mener fru Birthe Rønn Hornbech personligt om den tidsfaktor?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er mere optaget af kvaliteten af arbejdet i Retsudvalget end af tidsfaktoren, og det bliver altså ikke anderledes af, at fru Bodil Kornbek henviser til, at de mennesker, der har afgivet hørings svar, har begreb om tingene. Naturligvis har de begreb om tingene, men jeg vil altså som folkevalgt have lov til at have et andet politisk udgangspunkt, og det har jeg.

Så er der diskussionen om, hvad Politiforbundet i Danmark siger. Jo, men der har jo så siddet andre fra politiet i den arbejdsgruppe, der har forberedt dette lovforslag, og de har haft en anden opfattelse. Jeg ved ikke, om fru Bodil Kornbek som en af dem, der har siddet i arbejdsgruppen, ikke har indsigt og fagkundskab. Sådan er det jo altid, fordi det er meget vanskeligt at skelne.

Men jeg gentager: I et lille land kan man aldrig sikre nogen, og dog er vi nok et mere sikkert land for den enkelte borger end de store lande. Men naturligvis er det svært at forsvinde og gemme sig i Danmark; det gælder altså også voldsramte, fraskilte hustruer.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken: Hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Det er et omfattende og principielt lovforslag, vi behandler her i dag, og i Socialdemokratiet har vi fuld forståelse for den frustration, der fra star-

ten er fremkommet om processen omkring lovforslagets tilblivelse. Vi er på den anden side tilfredse med, at det er Justitsministeriet, der har trukket det længste strå i regeringens nytårskamp om bekæmpelse af rockerkriminalitet, og det er en betryggende omstændighed ved forslaget, at vinderen af nytårskampen ikke blev Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde.

Kriminelle rockere og anden organiseret kriminalitet er et ekstremt alvorligt problem. I Socialdemokratiet mener vi, at rockerkriminalitetens grovhed, omfang og organisation er af egentlig samfundsforandrende karakter, og det er det, der gør, at Socialdemokratiet ser positivt på dette forslag.

Kl. 13.30

Vi har betænkeligheder og på nogle områder alvorlige betænkeligheder, som vi ser frem til en konstruktiv drøftelse af, men vi mener, at det retfærdigvis skal siges, at Justitsministeriet har fundet en passende balance og løsning på et fælles ønske om at styrke kampen mod rockerkriminaliteten og anden organiseret kriminalitet, uden at retssikkerhedsmæssige hensyn tilside sættes.

Retssikkerheden skal sikres af hensyn til individet, men for Socialdemokratiet er der også et hensyn til fællesskabet at tage, og når kriminaliteten forandrer sig, som vi ser på det her område, så må lovgivningen også ændres herefter.

Rockernes kriminalitet er voldsom af omfang og ekstrem af karakter. Vi deler lovforslagets generelle ønske om at styrke indsatsen over for narkokriminalitet, moms- og skattesvig, tyveri og indsmugling af særlig grov karakter. Vi mener ikke som nogle i debatten, at behovet for øgede efterforskningsressourcer til politi og anklagemyndighed mangler dokumentation.

Vi har som sagt betænkeligheder ved lovforslaget her, og det er nødvendigt af hensyn til langtidsholdbarheden af indsatsen, at vi får set på dem under udvalgsarbejdet.

Civile agenter har været det store tema i debatten også her i dag. Socialdemokratiet er enig med justitsministeren i, at forbuddet mod brug af egentlige civile agenter ikke skal ændres, men vi deler samtidig opfattelsen af, at netværksorienteret kriminalitet er ekstremt lukket og kan nødvendiggøre, at civile personer bistår politiet med at komme tættere på bagmændene.

Begrænsningen er afgørende for Socialdemokratiet. Aktiviteten skal være under domstolskontrol, må kun være indledende, yderst beskedent, ikke forøge lovovertrædelsens omfang og

karakter, men kun medvirke til at fortsætte den lovovertrædelse, som allerede efterforskes.

Det er afgørende for Socialdemokratiet, at politiet ikke kan bruge civile agenter efter forgodt-befindende. Civile personer kan eksempelvis ikke benyttes til at bestille vareprøver fra forskellige sælgere for at afklare, om der skulle være basis for en efterforskning.

Brugen af politiagenter og særligt ønsket om at hemmeligholde deres identitet har været et andet debattema. Politiagenter benyttes jo allerede i dag, trusler mod vidner er et velkendt redskab i rockermiljøet, det er fuldstændig uacceptabelt, men desværre endnu et udtryk for den volds- og trusselsaura, som rockerne benytter sig af.

Socialdemokratiet er opmærksom på kritikken af den del af forslaget. Derfor er det afgørende for os at understrege, at tiltalte kun kan afskæres fra at overvære en polititjenestemandes vidneforklaring, hvis dette er uden væsentlig betydning for tiltaltes forsvar, og hvis afhøringen er foregået for lukkede døre, at vidnet har et ubetinget krav på at kende indholdet af de forklaringer, som er afgivet uden tiltaltes tilstedeværelse.

Endelig er spørgsmålet om forsvarerens adgang til aktindsigt det mest problematiske punkt i forslaget, et problem, som regeringen selv er bedst tjent med løses i bred enighed her i Tinget.

Generelt deler vi i Socialdemokratiet opfattelsen af, at det kan give problemer for efterforskningen af organiseret kriminalitet, hvis anklagemyndigheden skal offentliggøre alt tilgængeligt materiale om sagen, også materiale, som ikke umiddelbart har indflydelse på tiltalen.

Problemet er et eksempel på, hvordan bekæmpelsen af en ny kriminalitetsform vanskeliggøres af de gældende regler om aktindsigt. Men det er et principielt område, og regeringen bør genlæse særligt høringssvaret fra retspræsidenterne fra retterne i Århus, Aalborg, Odense og Roskilde. Det er ikke en rigtig model, der er fundet for, på hvilket grundlag retten skal træffe sin beslutning om lovligheden i politiets tilbageholdelse af materiale fra tiltaltes forsvarer. En redegørelse fra politiet om materialets indhold er ikke for os at se tilstrækkeligt. Det er et meget usikkert grundlag for retten at træffe beslutning på. Dertil kommer, og det er det vigtige i høringssvaret, at konsekvensen af rettens redegørelse nemt kan stride mod lovforslagets mål og dermed gå imod politiets ønske.

Der bør findes en anden model, hvor retten forelægges materialet, men hvor, som de føromtaltede retspræsidenter understreger i deres høringssvar, dommeren, som giver politiet medhold, ikke kan deltage i den efterfølgende domsforhandling. En løsning på det her problem skal findes.

Summa summarum er, at vi i Socialdemokratiet deler udgangspunktet. Det er nødvendigt at sætte hårdere ind over for den organiserede kriminalitet. I udgangspunktet er vi positive over for træk i dette her forslag, men har alvorlige betænkeligheder, som vi forventer løses i bred enighed under det videre udvalgsarbejde.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nogle gange skal man jo være glad for lidt, så det glæder mig, at Socialdemokratiet har en række betænkeligheder, men jeg vil gerne høre, om det også betyder, at Socialdemokratiet – hvis ikke det kan løses i bred enighed inden for de 3 uger, der er sat af – så vil være med til, at vi får en grundigere behandling af lovforslaget, for som hr. Morten Bødskov selv var inde på, så er det et meget omfattende forslag, der ændrer ved mange grundlæggende ting i vores retspleje.

Jeg kunne forstå, at det med civile agenter var man sådan set ikke så betænkelig ved. Men hvordan vil Socialdemokraterne sikre sig, at vi ikke ender i en situation som i Holland, hvor man pludselig opdagede, at det var politiet og deres agenter, der stod bag ved halvdelen af narokohandelen? Den situation ville ikke være særlig betryggende at opleve i Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har to spørgsmål til hr. Morten Bødskov: Først savner jeg en nærmere forklaring på, hvad det var, der var så godt ved, at det efter sigende var justitsministeren, der vandt kampen mellem V og K, og ikke den politiske ordfører for Venstre. Jeg vil gerne vide, hvad det er for elementer i Venstres program fra nytår, som ikke er med i dette lovforslag. Det vil jeg da gerne have en beskrivelse af.

Det andet handler så om processen, som hr. Morten Bødskov var kritisk over for. Der er jo altså en meget enkel udvej på det, nemlig at Socialdemokratiet lægger sig i selen for at rette processen op.

Herunder vil jeg gerne spørge: Alle de betænkeligheder, som hr. Morten Bødskov gjorde rede for, om afgrænsningsvanskeligheder, gråzoner osv., osv., hvordan vil hr. Morten Bødskov klare dem på forsvarlig vis på 3 uger?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu kan jeg forstå, at Socialdemokraterne synes, at det er en god idé med ændring af meddelevirksomheden til også at omfatte civile agenter.

Det betyder jo så, at man i princippet kan sætte helt almindelige mennesker ind i en kriminel organisation og få dem til at bistå politiet med kriminel adfærd med den konsekvens, at de kan blive afsløret.

Har Socialdemokraterne overvejet, hvordan man kan beskytte mennesker, der bevæger sig rundt i den organiserede kriminalitet? Hvordan kan man beskytte dem i et lille land som Danmark?

Så vil jeg også godt høre, hvad hr. Morten Bødskov mener om det problem, som Politiforbundet rejser, nemlig at vi med udvidet brug af civile agenter og politiagenter kan fremme en mere rå kriminalitet, oversat til almindeligt dansk: risikoen for, at der sker dødsfald, er ret nærliggende.

Har Socialdemokraterne overvejet i den forbindelse nu, hvor man tilsyneladende synes, at det der med civile agenter er en ret god idé?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne sige først om mange af de betænkeligheder, som kommer til udtryk her, at det ikke er nogen hemmelighed, at de er også hos mig selv og hos langt flertallet af den socialdemokratiske folketingsgruppe, så det er der ingen grund til at skjule.

Men jeg vil også sige, når det handler om processen og tilblivelsen af lovforslaget, at så synes jeg rent faktisk, at det er på sin plads med den kortere periode, der har været, og med det, som det jo fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, udvalget jo rent faktisk er blevet pålagt, at man har fundet en balance, som jeg startede med at sige i min ordførertale, mellem hensynet til at få løst et alvorligt samfundsforandrende problem og præsentere en lovgivning, som vi mener ligger inden for rammerne af, hvad der er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Man kunne gøre det, og det er et konkret forslag, som vi vil drøfte i udvalget, som man jo

gjorde, dengang da også et af de partier, der var på talerstolen tidligere, var med til at lave en tidligere rockerlov, at man lavede en midlertidig periode på 2 år, hvorefter man så fandt ud af, om loven skulle være, som den var fremlagt. Det kunne man gøre en gang til for at give en ekstra periode. Det er en model, som vi synes man kunne overveje.

Det er rigtig, at der også for Socialdemokratiet er masser af betænkeligheder over – kan man sige – den lille sprække, man åbner for ved brugen af civile agenter.

Jeg vil gerne understrege, at årsagen til, at vi sagde, at vi var glade for, at det var Justitsministeriet, der havde trukket det længste strå i regeringens nytårskamp om, hvordan man skulle bekæmpe rockerkriminaliteten, og ikke Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, er, at det meget udtrykkeligt i lovforslaget understreges, at det generelle forbud mod brug af civile agenter består. Det er meget vigtigt for os. Dertil kommer så, at der jo åbnes for, at agenter kan bruges i samarbejde med politiagenter for at komme tættere på bagmændene. Det mål er vi enige i.

Det, man bør tage stilling til, er: Mener man, at den kriminalitet, man står over for her, er samfundsforandrende eller ej? Det mener vi den er. Hvad har man tænkt sig at gøre ved det faktum, at i de her miljøer garderer bagmænd sig bag ringe af supportere og andre netværk? Det er det, vi skal have fat i.

Kl. 13.40

Ellers vil jeg sige, at når spørgsmålet om de civile agenter er så kildent, synes jeg, man skal være opmærksom på, at begrænsningerne i deres virke er meget omfattende, og at de kun må virke i sager, som i øvrigt er under efterforskning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Morten Bødskov ikke vil kæmpe for, at vi skal få rettet op på de mange problemer og betænkeligheder, som nu ligger i forslaget ifølge Socialdemokraterne, men vil gennemføre det og så sætte en eller anden forsøgsperiode på.

Er det sådan, det indlæg, der kom fra hr. Morten Bødskov, skal forstås? Eller vil Socialdemokraterne allerede nu tage de mange, mange indvendinger, der er kommet, alvorligt og sikre, at vi får en ordentlig proces, hvor vi får en grundig gennemarbejdning af, hvad det betyder for vores retspleje og risikoen for hemmelig retspleje,

og især den indvending, der er kommet fra politiet om, at det her forslag kan føre til en forrælse af miljøet, kan føre til, at flere mennesker bliver slået ihjel?

Det er sjældent, når vi ser bort fra hastighedsgrænser, at vi sidder med lovforslag, hvor det fremgår af høringssvarene, at de kan betyde, at folk bliver slået ihjel.

Er det ikke en betænkelighed, som Socialdemokraterne tager alvorligt og mener, vi skal bruge noget mere tid på, hvordan vi kan arbejde med, at det ikke bliver en følge af den lovgivning, man gennemfører?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg hørte hr. Morten Bødskovs svar på mit spørgsmål om processen, de mange vanskeligheder og de mange betænkeligheder, som Socialdemokratiet gav udtryk for, som et rent tilbagetog.

Man vil i virkeligheden tage til takke med det forslag, der ligger her, fordi det er et udtryk for en afvejning, som Socialdemokratiet er enig i, og forslaget om en midlertidig periode vil man ikke stå fast på.

Det kan være en idé, man giver, smider op i luften og ser, hvem der vil støtte det. Og så vil man i øvrigt stemme for det, der ligger her, på trods af at man har givet udtryk for en lang, lang række betænkeligheder, som er i overensstemmelse med mange af de høringssvar, der er givet. Er det rigtigt forstået? Eller kan jeg blive beroliget?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er så fjerde gang, jeg ikke har fået svar på dette spørgsmål; jeg fik det hverken af fru Birthe Rønn Hornbech eller af Socialdemokraternes ordfører: Hvilken holdning har Socialdemokraternes ordfører til, at Politiforbundet mener, at der er en frygt for, at dette kan føre til en forrået kriminalitet inden for den organiserede kriminalitet?

Hvad er Socialdemokraternes svar på den klare usikkerhed, der er i flere høringssvar, og som vi jo også kan se i andre lande, hvor man anvender civile agenter, angsten for, at man lokker almindelige mennesker ind i kriminalitet som civile agenter, uden at man fra myndighedernes side kan beskytte dem? Hvad har Socialdemokraterne af svar på det?

Så virkede det, som om hr. Morten Bødskov har fuldstændig styr på, hvornår man kan anvende civile agenter, og at det ifølge lovforslaget er ganske begrænset.

Så vil jeg sige, at i givet fald er han så den eneste, jeg har mødt, der klart kan sige, hvad det er for situationer, hvor man rent faktisk kan anvende civile agenter. Ser man på bemærkningerne, giver de ingen hjælp.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt nok, som både fru Line Barfod, fru Anne Baastrup og fru Elisabeth Arnold påpeger, at Socialdemokratiet har alvorlige betænkeligheder ved det her forslag.

Vi sætter vores lid til, at der er en interesse blandt regeringspartierne for at få det løst i mindelighed, og vi håber, at de punkter, som vi har påpeget, kan der findes et svar på.

Udvalgsarbejdet vil så åbne for en række andre spørgsmål fra Socialdemokratiets side, som selvfølgelig vil øve indflydelse på vores endelige stillingtagen til forslaget. Men pointen er den, at vi er enige i sigtet. Vi mener, at der er fundet en balance.

Kl. 13.45

Vi har betænkeligheder ved en meget central del af forslaget, som jeg omtalte i min ordførertale. Vi afventer udvalgsarbejdet og håber, at der under udvalgsarbejdet kan findes enighed om de synspunkter, jeg her har gjort gældende.

Så er der spørgsmålet, som både fru Anne Baastrup og fru Line Barfod er inde på, om risikoen for forrælse af miljøet. Der er jo ingen grund til at skjule, at det selvfølgelig er en risiko, og det er i øvrigt også et af de spørgsmål, som er under forberedelse af Socialdemokratiet til udvalgsarbejdet. Men jeg synes dog, at det retfærdigvis skal siges, at en af begrænsningerne jo er, at de civile agenter ikke må benyttes således, at det betyder en forøgelse af lovovertrædelsens omfang og grovhed.

Når det er retten, der skal tage stilling til det, og med alle de hager, der er af begrænsninger i det her forslag, så vil jeg tro, at hvis retten ikke kan finde dokumentation for politiets ønske om at benytte en civil agent og ikke kan finde dokumentation for, at aktiviteten ikke vil betyde en forøgelse af omfanget eller grovheden af den kriminalitet, der er under efterforskning, og som en civil agent skal involvere sig i, vil der komme afslag. Det er ret afgørende begrænsninger, som ligger her, og som for Socialdemokratiet – det

var også det, jeg understregede i min ordførertale – er en betryggelse ved forslaget.

Hvad var det så, der betød, at vi mente, at det var et held, at det var Justitsministeriet og justitsministeren og ikke hr. Jens Rohde, der trak sig ud som sejrherre. Det er det, at der jo meget udtrykkeligt står i lovforslaget, at det generelle forbud mod brug af civile agenter opretholdes. Hvis det ikke var tilfældet, så havde vi haft en helt, helt anden diskussion. Det er derfor, at vi fra Socialdemokratiets side mener, at det er en betryggende omstændighed ved det her forslag, at det er Justitsministeriet og ikke Venstres politiske ordfører, som vandt denne her nytårskamp.

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Morten Bødskov i modsætning til politi, advokater og domstole mener, at det er meget klart, hvornår der kan benyttes civile agenter, og at der ikke er nogen grund til at nære den store angst for, at det kan gå galt.

Jeg må indrømme, at jeg tror mere på politiet, når de siger, at de frygter, at det her kan føre til en forrælse, til, at man optrapper. Der er her nærmest tale om et våbenkapløb, hvor man opruster, og så kan vi altså risikere, at det også fører til en forrælse, til, at flere bliver slået ihjel. Jeg mener stadig, at vi mangler at få en klar melding fra Socialdemokratiet, om det er acceptabelt, hvis det kan betyde dødsfald.

Jeg mangler også stadig at få et svar på, hvordan Socialdemokraterne vil undgå, at det kommer til at gå som i Holland, hvor det pludselig var politiet, der sad på halvdelen af narkohandelen, for med det forslag her fjerner man jo reelt muligheden for forsvarerne og domstolene for at føre kontrol, fordi en stor del af det vil kunne foregå som hemmelig retspleje, hvor det er politiet, der bestemmer, hvad domstole og forsvarere kan få lov at se og ikke kan få lov at se.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, og den sidste korte bemærkning kræver ikke noget svar, for jeg har ikke flere korte bemærkninger til hr. Morten Bødskov.

Som svar på mit spørgsmål før gentog hr. Morten Bødskov, at Socialdemokratiet har alvorlige betænkeligheder ved det her forslag, men man håber på løsninger i Retsudvalget. Vi afventer Retsudvalgets behandling af det her, siger hr. Morten Bødskov.

Jamen der er 3 uger til at afklare alle disse alvorlige betænkeligheder. Der er intet om, at Socialdemokratiet har som absolut forudsætning, at de og de ting bliver ordnet, eller at de og de ting bliver afklaret.

Der er kun al mulig grund til at ønske regeringen til lykke med, at Socialdemokratiet fuldstændig betingelsesløst tilslutter sig det her forslag; anderledes kan jeg simpelt hen ikke høre svaret.

Formanden:

Fru Anne Baastrup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det må jo så blive sjette gang, jeg stiller det her spørgsmål. Jeg tror slet ikke, jeg får det besvaret.

Hvordan vil de mennesker, der stemmer for reglerne om civile agenter, sikre, at disse mennesker ikke er blevet lokket ud i kriminalitet med det resultat, at de kan blive udsat for, ja, døden? Hvordan kan vi i et lille land beskytte disse mennesker? Er det Socialdemokraternes ønske at støtte det her lovforslag uden at kunne besvare dette spørgsmål? Har hr. Morten Bødskov styr på, hvad det er for typer aktiviteter, disse civile agenter kan blive kastet ud i?

Kl. 13.50

Bemærkningerne i lovforslaget handler kun om små vareprøver. Intet andet. Har hr. Morten Bødskov en afgrænsning af, hvad det er for ting, man kan sætte disse mennesker til? Hvordan politiet på den her måde kan lokke disse mennesker ind i en kriminel adfærd? Har hr. Morten Bødskov et svar? Så vil jeg i hvert fald gerne have det.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil sige til både fru Elisabeth Arnold, fru Anne Baastrup og fru Line Barfod, at hvis man

anser Socialdemokratiets ordførertale her fra talerstolen i dag som sådan en klar tilkendegivelse og et carte blanche til, at regeringen bare kan køre los med det her forslag, så har man ikke lyttet til den ordførertale, der blev holdt. Det er ikke det, der er situationen, og det tror jeg at de pågældende ordførere er ganske klar over.

Vi har bekymringer. Vi udtrykte forståelse for den frustration, som er kommet frem i høringsvarene, og har selvfølgelig tænkt os under udvalgsarbejdet at tage en række af dem op til nærmere efterprøvning.

Når det så handler om forråelse, så er synspunktet stadig væk, at selvfølgelig er det en risiko, og det er noget, vi må kigge nærmere på, men det er som sagt tidligere betryggende ved brugen af civile agenter, for det første at det generelle forbud ikke ophæves, og for det andet at der er så mange begrænsninger koblet til den model, der ligger nu, at jeg vil tro, at hvis politiet ikke kan anvise, at de begrænsninger er overholdt, vil de få problemer, når dommerne skal tage stilling til det.

Der er problemer. Fru Line Barfod taler om hemmeligholdelse, og at Socialdemokratiet skulle sige ja til det og forsvarerens aktindsigt og andet, men så har fru Line Barfod ikke lyttet til min ordførertale, hvor lige nøjagtig det blev nævnt som hovedproblemet i det her lovforslag for Socialdemokratiet. Vi mener, det er ret afgørende, at det er en dommer, som jeg sagde, der har fuld indsigt i, hvad det er for materiale, politiet mener at skulle tilbageholde, således at lovligheden af tilbageholdelsen af materialet kan blive bedømt fuldt og helt af en dommer. Man kan så efterfølgende overveje, om det er den pågældende dommer, som så også skal være med til domsforhandlingen.

Så vil jeg prøve at se, om det kunne lade sig gøre at give et svar på fru Anne Baastrups spørgsmål om beskyttelsen. Det er noget, som vi også har diskuteret, og vi har ikke tænkt os at springe over, hvor gærdet er lavest, men har tænkt os at efterforske det, for det er rigtigt, at det er et problem. Det, jeg synes, der er bestyrket ved det her forslag, er, at aktiviteten som sagt skal ske efter aftale med politiet, at det er politiet, der tager initiativ til den her civile agents aktivitet, og at der som sagt er så utrolig mange begrænsninger på det. Det er klart, at det rejser afgørende spørgsmål om beskyttelse. Vi er et lille land, men jeg mener, at det er så meget dæmmet ind, at vi godt kan sige ja til det på det foreliggende grundlag.

Per Dalgaard (DF):

Nye tider med nye meget kedelige kriminelle aktiviteter kræver nye værktøjer. Rockerkriminaliteten er sammen med anden mere eller mindre organiseret kriminalitet en svøbe for vores samfund. Derfor er det med tilfredshed, at Dansk Folkeparti erfarer, at denne lov ikke kun specifikt retter sig mod rockere, men også medtager anden form for organiseret kriminalitet.

Denne form for kriminalitet skal bekæmpes med alle midler, både de kendte og også det nye sæt værktøjer, som dette lovforslag lægger op til.

Dansk Folkeparti vil gerne være med til at stille disse værktøjer til rådighed for politiet. Også selv om vi stadig væk har den grundholdning, at vi ikke er særlig vilde med et overvågningssamfund, finder vi det desværre nødvendigt at åbne for de muligheder, som den her nye lov giver.

Den anonymitet, politiagenter får mulighed for, falder godt i tråd med Dansk Folkepartis ønske om beskyttelse af vidner i netop sager, hvor det kriminelle er af en særlig farlig karakter. Ligeledes har vi heller ingen problemer med den reduktion i aktindsigt, lovforslaget medfører, som igen vil beskytte vidner i dette betændte miljø, hvor ingen midler skyes for at holde folk fra udsagn, der kan fælde en kriminel.

Telefonaflytning og overvågning af internetkommunikation er også en nødvendighed i vores tid, idet netop rockere og anden organiseret kriminalitet er kendetegnet ved, at det er bagmænd, der styrer de kriminelle aktiviteter, og den eneste måde at få fat i dem på er bl.a. ved de her former for aflytning.

Kl. 13.55

Der er nogle ting, jeg egentlig godt kunne tænke mig at få afklaret under udvalgsarbejdet. Der står nogle grænser omkring 6 år. Det er egentlig ikke, fordi jeg vil have de her 6-års-regler udvidet i forbindelse med, hvornår man kan anvende agenter, men mere et spørgsmål af teknisk karakter: Hvorfor lige netop 6 år?

Den samme grænse står i forbindelse med aflytning af internetkommunikation. Der har jeg det samme problem som ved tidligere love i forbindelse med aflytning. Hvordan kan man vide, hvis man får lov til at foretage en aflytning, at den, man vil aflytte, har begået en kriminalitet, som netop giver 6 år? Det forstår jeg ikke helt, men det kan vi måske få afklaret.

Høringssvarene har været drøftet også lidt fra talerstolen, og de er jo ret interessante. Der har været nævnt præsidenten for Østre Lands-

ret, Dommerforeningen og Advokatrådet, der taler om et behov som noget, der måske ikke er tilkendegivet i forbindelse med rockerkriminalitet, noget, som ikke er opfyldt, og som kan rejse tvivl om, hvorvidt nødvendigheden af dette lovforslag eksisterer.

Det fortæller mig, at der er langt fra den verden, disse rockere og de andre organiserede bander færdes i, til den verden, dommere og advokater færdes i.

Dansk Folkeparti kan med disse bemærkninger støtte forslaget og ser frem til udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu var det sådan en lidt uklar førstebehandlingstale, som hr. Per Dalgaard holdt. Jeg vil sige, at jeg er lidt usikker, så jeg spørger lidt mere konkret, fordi jeg ikke går ud fra, at hr. Per Dalgaard mener, at Dansk Handel & Service er en integreret del af den organiserede kriminalitet, herunder rockerne: Hvilke konkrete overvejelser har hr. Per Dalgaard og Dansk Folkeparti gjort sig, i og med at Dansk Handel & Service er noget overrasket over de udvidede redskaber, som politiet får med det her lovforslag, når det drejer sig om moms- og skattesvig.

Det er ikke, fordi Dansk Handel & Service går ind for hverken moms- eller skattesvig og heller ikke for den grove del af slagsen, har jeg forstået, men de anfægter på det bestemteste, at lovforslaget skal ramme deres medlemmer. Det vil jeg godt have en kommentar til.

Mener hr. Per Dalgaard, at Dansk Handel & Services kommentarer til lovforslaget måske burde få nogle ændringsforslag ud af Dansk Folkeparti – eller hvordan?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Per Dalgaard forsøgte i sin ordførertale at stille det op, som om Dommerforeningen og advokaterne ikke mente, der var behov for at iværksætte noget over for organiseret kriminalitet. Men det, som advokaterne og dommerne og politiet for den sags skyld gør opmærksom på, er, hvad det er for nogle problemer, der er ved det her, og hvad konsekvenserne vil være.

Omvendt: Hvad er det for nogle konkrete tilfælde, hvor man forestiller sig denne her lov skal anvendes? Hvad er det for nogle konkrete sager, der har været indtil nu, hvor man har fået problemer, fordi dommerne har fået indsigt i,

hvad sagen handlede om? Hvad er det for nogle konkrete sager, man har haft indtil nu, hvor der har været problemer, fordi forsvarerne har fået indsigt i, hvad sagen handlede om, så de kunne forsvare deres klienter? Hvad er det helt konkret for nogle eksempler, der har været, som gør, at det er nødvendigt at indføre hemmelig retspleje?

Det er dem, der mangler, og jeg håber, at Dansk Folkeparti vil være med til at sikre, at vi får de eksempler, så vi kan se, hvad det er for et behov der er. Indtil nu har det ikke været muligt at få dem på bordet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Per Dalgaard sagde i sin ordførertale det samme, som han har sagt flere gange før, nemlig at den verden, de kriminelle lever i, er en anden end den, som juristerne, advokaterne og dommerne færdes i. Det kan godt være, de har forskellige fritidsaktiviteter, og at de har andre bogvalg, men der, hvor de mødes, er dog i retssalen. Der står dommeren over for den tiltalte; der er en forsvarer; der er en anklager.

Hvordan kan det være, at de tiltalte ikke skal have den retssikkerhed, at de skal vide, hvad det er for et grundlag, de bliver dømt på? De to verdener skal jo netop mødes for at afgøre, hvem der har trådt over grænsen. Den tiltalte har jo krav på at vide, hvad det er for en anklage, han er udsat for, hvem det er, der anklager ham, og hvordan han kan få sagens rette sammenhæng gennemført.

Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke anerkende, at den tiltalte har et legitimt krav på at få at vide, hvad det er for et grundlag, han bliver dømt på?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Fru Anne Baastrup taler om Dansk Handel & Service, og som om det her lovforslag kan komme til at ramme deres medlemmer. Det tror jeg ikke et øjeblik på. Der kan ikke være tale om at lave et forslag, som overhovedet kan ramme Dansk Handel & Services legitime forretninger.

Fru Line Barfod taler om problemer ved anvendelse af det her lovkompleks, og hvad det er for nogle ting, som ikke er blevet løst tidligere. Man kan jo kun se på verden i dag, og man kan kun se ud i samfundet. Rockerkriminaliteten er ikke løst ved de tiltag, der har været hidtil, ergo

har de ikke fungeret godt nok. Det synes jeg egentlig må være svar nok på det.

Hvad er det for noget, der betinger hemmelig retspleje? Hemmelig retspleje som sådan mener jeg ikke der er tale om her. Men jeg kan da godt finde eksempler frem fra gamle aviser, hvor vidner f.eks. i forbindelse med rockerkriminalitet har været skræmt fra vid og sans og ikke har turdet vidne overhovedet. Jeg synes, at det siger alt om, at det sådan set ikke er et almindeligt rets- og justitsforhold, der foregår i de retssager, hvor disse mennesker er involveret, og at der netop er behov for en form for beskyttelse.

Så spørger fru Elisabeth Arnold, om ikke tiltalte skal have at vide, hvad de dømmes for. Jeg går da så sandelig ud fra, at de får læst, hvad det er for noget, de bliver tiltalt for. Men det er da muligt, at hele sagens akter f.eks. i forbindelse med hemmelige agents optræden ikke forelægges dem.

Men igen, problemstillingen med hemmelige agenter er jeg sikker på at alle er så meget opmærksomme på, at man ikke bare lige vil drysse om sig med hemmelige agenter, men det er noget, der vil blive taget i anvendelse med yderste varsomhed. Så jeg tror ikke på, at vi her kommer ind i en eller anden form for kaskadeproces, som fru Elisabeth Arnold egentlig lægger op til at det er.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det ikke tit, at vi i Folketingets Retsudvalg får høringsvar fra Dansk Handel & Service, og derfor er det ganske bemærkelsesværdigt, at Dansk Handel & Service på denne måde tager afstand fra lovforslaget. Så hvis hr. Per Dalgaard ikke har læst det, vil jeg læse det op:

Udvidelsen af politiets redskaber sker i forhold til grove straffelovsovertrædelser, men understreges tillige til lovovertrædelser, der ikke i deres natur nødvendigvis er forbundet med rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet. Der tænkes her først og fremmest på moms- og skattesvig.

Det vil sige, at det er Dansk Handel & Services medlemmer, der på denne måde fra politiets side bliver udsat for de nye redskaber, som Dansk Handel & Service kalder retssikkerhedsmæssigt betænkelige.

Dansk Handel & Service anmoder simpelt hen om, at man gør opmærksom på det under udvalgsbehandlingen og fjerner den her udvidelse til den fornyede overvågning, der kan ske

i disse sager. For Dansk Handel & Service mener rent faktisk, at de redskaber, politiet har på nuværende tidspunkt, er tilstrækkelige.

Jeg kunne forstå på hr. Per Dalgaard, at han syntes, det var en dårlig idé med den her fornyede overvågning, så derfor spørger jeg konkret: Dansk Handel & Service er selv bekymrede, men hvad mener hr. Per Dalgaard?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Organiseret kriminalitet og narkokriminalitet er desværre ikke nye fænomener. De har eksisteret, så længe der har været forbud mod narko, og tidligere, da der var forbud mod alkohol. Så længe de forbud eksisterer, er det nok svært at forestille sig, at der ikke også er den organiserede kriminalitet. Men det, der var været diskussionen i dag, er, hvordan vi så bekæmper den bedst.

Gør vi det ved at undergrave retsstaten, undergrave de retssikkerhedsgarantier, vi har, eller gør vi det ved at sikre så bred folkelig opbakning som muligt, så folk ikke skal stå alene med deres angst, men kan få opbakning, hvis de f.eks. bliver udsat for at skulle vidne?

Konkret i forhold til dommere og advokater er problemet jo, om der skal være hemmelig retspleje, og om man har nogen som helst eksempler på, at man ikke har kunnet opklare kriminalitet, fordi dommeren er gået ud og har fortalt om, hvad der var sket i sagen eller er kommet med oplysninger, som ikke måtte komme frem, eller fordi advokater er kommet med oplysninger, som ikke måtte komme frem.

Det er der overhovedet ikke i lovforslaget fremlagt nogen eksempler på, men alligevel indfører man hemmelig retspleje, og det er det, der er så store betænkeligheder ved. Men det har Dansk Folkeparti åbenbart ikke noget problem med.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Sagt til hr. Per Dalgaard: Mit spørgsmål fra før gik ikke på, om den tiltalte ikke fik at vide, hvad han var tiltalt for, og hvad han eventuelt blev dømt for. Det går jeg ud fra er en selvfølge, for det skal man dog trods alt. Men det materiale, man bliver dømt på grundlag af, de vidneafhøringer, der er med til at fælde en, og de bevismaterialer, der fremlægges, kan den dømte risikere ikke at få noget som helst kendskab til. Det vil sige, at han vil svæve i uvished om: Hvem er

det, der har fældet ham? Hvad er det, der har fældet ham? Han ved, at han er blevet fældet. Der er afsagt en dom. Han skal i fængsel. Men han ved ikke, hvad det er for et materiale, der har givet grundlag for dommen, og han ved ikke, hvilke vidneudsagn der har gjort, at han er blevet dømt.

Er det tilfredsstillende ud fra det synspunkt, som står i vores retsplejelov, nemlig at man skal sikre sig, at uskyldige ikke dømmes? Det er en lige så vigtig del af retsplejelovens forudsætninger, som at forbrydere straffes.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Fru Anne Baastrup vil gerne vide noget mere om Dansk Folkepartis holdning til Dansk Handel & Services svar, hvor de skriver, at nogle af deres virksomheder, som ikke har noget med rockerkriminalitet at gøre, kan komme i klemme, hvis de har begået moms- og skattesvig. Jeg synes da, at det er helt fint, at de kan det. Det har jeg slet ingen problemer med. Enhver, som opfører sig legalt, kan ikke have nogen problemer med, at der er nogle love, som kan tages i anvendelse, når nogle begår kriminalitet. Så det vil jeg slet ikke have nogen problemer med.

Fru Line Barfod spørger til narkoforbud. Nu ved jeg godt, at Enhedslisten på en eller anden måde går ind for fri hash, og så længe sådan noget er forbudt, vil der selvfølgelig kunne begås kriminalitet, når man har det eller køber det. Det synes jeg også er helt fint. Lad os fortsætte med det. Der skal ikke være nogen frigivelse af det. Jeg kan slet ikke være enig i, at de elementer, der ligger i det pågældende lovforslag, undergraver retssikkerheden eller retssamfundet.

Fru Elisabeth Arnold taler stadig om det materiale, som den tiltalte ikke kan se hundrede procent. Jeg må igen sige, at mange af de indlæg, der har været fra oppositionens side også i forbindelse med de tidligere ordførerindlæg, jo vidner om, at der er en utrolig opmærksomhed omkring disse kriminelle elementer, som ikke er nogle af Guds bedste børn. Man kan faktisk ikke ligesom forsøge at proportionalisere de ting. De mennesker, der begår den form for kriminalitet, som rockere begår, synes jeg ikke man skal nurse så meget om, som nogle af folkene fra oppositionen lægger op til.

Formanden:

Fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg håber, at hr. Per Dalgaard så vil forklare os, hvordan han vil nurse de mennesker, der skal bruges af politiet som civile agenter, så de ikke risikerer at blive slået ihjel, sådan som Politiforbundet er bange for. Hvad vil Dansk Folkeparti rent faktisk gøre for at sikre disse mennesker?

Så vil jeg spørge, om hr. Dalgaard slet ikke kan forestille sig en situation, hvor der er en, der af en eller anden grund er blevet sur på hr. Dalgaard, enten fordi han er en konkurrent i forretningsøjemed, eller fordi de har været oppe at slås om en kvinde, og der har været noget jalousi eller andet, og vedkommende så vidner anonymt. Hr. Per Dalgaard har så ingen mulighed for at få at vide: Hvad er det for en vidneforklaring, han er fældet på? Hvad er det rent konkret for nogle omstændigheder, der gør, at han bliver dømt? Han får ikke engang at vide, hvem det er, der vidner mod ham, så han dermed kunne komme med en forklaring på, hvorfor det var et vidne, der var ham fjendtligt stemt.

For det er det, vi er bekymrede for: Hvad betyder det generelt for retssikkerheden i dette land? Og hvad er risikoen for, at uskyldige bliver dømt? For de kan ikke få at vide, hverken hvem der vidner, eller hvordan oplysningerne er indsamlet eller andet, og forsvaret og dommerne vil også få indskrænket deres mulighed for at få fuld indsigt i, hvad grundlag sagen er rejst på og skal bedømmes på.

Formanden:

Fru Anne Baastrup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Per Dalgaard indleder sit svar på mit spørgsmål om Dansk Handel & Services problematisering af, at lovgivningen også vedrører dem, med, at det, hvis Dansk Handel & Services medlemsorganisationer laver moms- og skattesvig, så er ligegyldigt, og samtidig med det kan man anvende de her redskaber over for dem. Hr. Per Dalgaard siger samtidig, at den organiserede kriminalitet selv har været skyld i det, og derfor skal de i øvrigt have alle muligheder for at blive ramt. Hr. Per Dalgaard er fuldstændig ligegladd med den her gruppe mennesker.

Det, hr. Per Dalgaard på den her måde får gjort, er at sige: De eneste, der har ret, når man rejser en sag, er politi og anklagemyndighed.

Forsvarsadvokaterne, domstolene, de er ligegyldige, pjat med retssikkerheden! Hr. Per Dalgaard vil bare ikke under nogen omstændigheder gå ind i en dialog om, at det jo kunne være, at der var uskyldige mennesker, der blev dømt. Det kunne jo være, at det var en medlemsorganisation fra Dansk Handel & Service, som ingenting havde lavet, men de kunne bare ikke på nogen måde undgå at blive ramt, fordi hr. Per Dalgaard er fuldstændig flintrende ligeglad med deres retssikkerhed.

Kl. 14.10

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er verden lige sluppet af med én diktator, og vi har for 15 år siden sagt farvel til de totalitære systemer bag Jerntæppet, og det burde vi alle sammen være glade for, og så skal man høre en repræsentant for Dansk Folkeparti stå her og sige, at der er nogle, der nurser forbryderne.

Enhver borger, som bliver tiltalt for noget her i landet, har ret til et forsvar, og man er ikke skyldig, før man er dømt. Det står i vores retsplejelov, vil jeg sige til hr. Per Dalgaard, og jeg læser højt: De offentlige anklagere skal fremme enhver sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed tillader, og derved ikke blot påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også, at forfølgelse af uskyldige ikke finder sted.

Det er vigtigt, det her med at man har en forsvarer; det er vigtigt, det her med at der ikke kun er en anklager, ikke kun er politiet, men også er en forsvarer.

Jeg synes, at man betænkeligt nærmer sig noget, som vi kender fra totalitære styre, hvor der ikke er et ordentligt retssystem, hvor der ikke er en ordentlig retsstat, men hvor der kun er anklagere, og hvor der er skueprocesser og hurtig effekt og så hurtig domsafsigelse, og så er der ikke så meget med forsvar, for vedkommende er allerede dømt, inden han overhovedet har været igennem en retssag.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Fru Line Barfod har igen et sikkert tænkt eksempel. Jeg kan ikke forestille mig, at man kan komme i en situation, hvor det handler om jalousidrab eller et eller andet, og at det kan komme

ind under den lov her med hensyn til, at den anklagede ikke kan få lov til at høre, hvem der anklager ham for noget. Det kan jeg slet ikke forestille mig. Det er så fortænkte eksempler, at det overhovedet ikke kommer ind her. Det kan jeg slet ikke se.

Man kan ikke udstede garantier hundrede procent på alting. Verden er jo fyldt med risici, uanset hvordan man gebærder sig, og jeg kan igen ikke forestille mig, at der var nogen, som kan tvinge en person til at agere hemmelig agent.

Fru Anne Baastrup taler igen om Dansk Handel & Service og om momssvindel.

Jeg kunne forestille mig, at det da f.eks. i forbindelse med en efterforskning af rockerkriminalitet godt kunne være, at man fik fat i en eller anden virksomhed, som havde begået momssvindel, uden at det var den, man umiddelbart gik efter, og falder man over sådan en sag, må man selvfølgelig også tage hånd om den, uden at det egentlig har været sigtet fra starten. Det kan jeg slet ikke se at der er noget problem i.

Sagt til fru Elisabeth Arnold med hensyn til at nurse forbryderne: Det var mere et billede af, at der er så voldsomt stor opmærksomhed omkring netop disse rockere og organiserede kriminelle, at man skulle tro, at det mere var deres ve og vel, det handlede om, end at sørge for, at de forbrydelser, de havde begået mod andre mennesker, fik en ordentlig behandling, og at det sådan set var den kriminelle handling, de havde begået, det mere drejede sig om, frem for hele tiden at sørge for at spørge til, om de nu havde det godt nok, og om deres retssikkerhed var i orden. Det skal den selvfølgelig være, intet problem i det, men jeg synes alligevel, at der er en proportionsforvridning.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg tror, at alle i Folketinget og stort set alle i Danmark godt ved, at rockerkriminalitet og organiseret kriminalitet er to former for kriminalitet, der op gennem 1990'erne og også her i begyndelsen af dette årtusinde er steget og steget og steget og blevet mere og mere alvorlige og mere og mere omfattende.

Derfor synes jeg i modsætning til i hvert fald enkelte andre, at justitsministeren og regeringen skal have meget stor ros for også at kunne handle og handle rimelig hurtigt i løbet af et par må-

neder, nemlig nedsætte en arbejdsgruppe, komme med et lovforslag, sende det ud til høring og i dag have det til første behandling her. Det er et alvorligt emne, og det er faktisk noget, der optager en meget, meget stor del af befolkningen: Hvordan sikrer vi os, at rockerne og de, der begår organiseret kriminalitet, kommer derhen, hvor de hører hjemme, nemlig bag tremmer?

Kl. 14.15

Vi må erkende, at vi ikke lever på Frode Fredogds tid mere. Det gør vi ikke. Derfor er det efter konservativ opfattelse og efter min opfattelse nødvendigt at tilpasse de retsregler og de midler, man giver til politiet i efterforskning af grov kriminalitet, til den situation og den kriminalitet, der findes i dag. Så hjælper det ikke at køre med nogle regler, der måske var gode og moderne for 40, 50 eller 60 år siden.

Den bedste og mest effektive måde at bekæmpe rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet på er simpelt hen at optræfle den, dvs. at sikre sig, at hver gang en, der arbejder inden for organiseret kriminalitet eller Hells Angels eller Bandidos, begår kriminalitet, så bliver han dømt, og han bliver straffet. Vi skal sikre os, at hver eneste gang man stjæler, hver eneste gang man smugler narko ind, når man røver, når man opkræver beskyttelsespenge og dummebøder eller andet, ja, så bliver gevinsten af denne kriminalitet hurtigst muligt konfiskeret, og man selv bliver indsat i et lukket fængsel.

Hvorfor skal vi så gennemføre nye regler og mere effektive regler for at bekæmpe den her form for kriminalitet, for er disse organiserede kriminelle og Hells Angels og Bandidos i virkeligheden så barske? Jeg har godt nok sagt det før, men det kan vel ikke gentages ofte nok, når det er sandt: De to rockergrupper, som vi kender her i Danmark, er Danmarks bedst organiserede og mest hensynsløse og mest kriminelle bander.

Lad mig minde om, at de knap 200 Hells Angels-medlemmer har 1.812 domme, det havde de i hvert fald for et halvt års tid siden. Det er 9 domme pr. mand i snit, og heriblandt er der 25 fuldbyrdede drab. Og hvad med Bandidos? De har 1.919 domme, og det giver 8 domme i snit pr. Bandidos-medlem. Det er altså kriminelt organiserede gangsterbander, og derfor skal de behandles som det, de er, nemlig hårdkogte kriminelle.

Mange har anført noget om Dansk Politiforbund. Lad mig lige nævne, at der er fem organisationer med politirelevans, der har udtalt sig om det her forhold i høringssvarene. De går alle

fem ind for det. Rigspolitechefen anbefaler lovforslaget, Politimesterforeningen anbefaler lovforslaget, Politifuldmægtigforeningen i Danmark anbefaler lovforslaget, og Københavns politidirektør, Hanne Bech Hansen, anbefaler lovforslaget og skriver, at nu får man endelig nogle agentregler, som kan bruges, og som kan føre til, at man anholder folk. Endelig er der Dansk Politiforbund, og der er der citeret adskillige ting.

Men lad mig lige tage noget direkte fra deres høringssvar af den 7. april 2003. Jeg håber, at det er det samme, vi snakker om. De skriver: Politiforbundet har gennem en lang årrække vurderet rockerkriminaliteten som et af tidens væsentligste problemer. Politiforbundet lægger stor vægt på, at der i forslaget lægges op til en række forslag til forbedringer af vilkårene for polititjenestemænd.

Det næstsidste de skriver af det, jeg vil fremhæve, er: Det er Politiforbundets opfattelse, at hvis brugen af civile agenter lempes som den nye udformning, så giver det mulighed for, at der meget hurtigt vil kunne skabes resultater.

Og så den allersidste sætning: Politiforbundet kan tilslutte sig det samlede lovforslag, dog ikke uden betænkeligheder.

Men de tilslutter sig lovforslaget. Så samtlige politioorganisationer i dette land tilslutter sig lovforslaget. Det er ikke det, vi har hørt fra oppositionen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Med vanlig entusiasme gik den konservative ordfører i gang med at remse op, hvor kriminelle de organiserede kriminelle i Hells Angels og Bandidos er, og det var jo manende tal. Ni domme pr. mand hos Bandidos og otte domme pr. mand hos Hells Angels. Eller var det omvendt? Men det er i hvert fald et betragteligt antal domme pr. mand.

Fra politiets oversigter ved vi også, at i øjeblikket er 50 pct. af de kendte rockere i Danmark bag tremmer enten i forbindelse med varetægtsundersøgelser eller i forbindelse med afsoning. Vi ved også, at der er opbrud i rockerrækker; nogle tager til Tyskland, andre flytter til Sverige, fordi de føler, at det danske politi faktisk ånder dem for meget i nakken. Der er strålende resultater af samarbejdet mellem politi og kommuner nogle af de steder, hvor rockerne har hærgnet meget.

Man spørger jo sig selv, om ikke det er godt klaret, om ikke det er flot, at politiet har kunnet

klare alle disse opklaringer. Det kan jo ikke have været, fordi politiet har manglet instrumenter. De har dog fået dømt fantastisk mange af rockerne, stort set dem alle sammen, og der har været meget langvarige fængselsstraffe iblandt. Så det kan være et spørgsmål, om det virkelig er nødvendigt at gribe til disse yderligere skridt.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvordan vil hr. Helge Adam Møller tilgodese Politiforbundets frygt for, at der kommer til at ske likvideringer af de mennesker, der bruges som civile agenter eller mistænkes for at blive brugt som civile agenter? Det, der jo ligger i princippet, sådan som jeg har forstået lovforslaget, er, at relativt almindelige mennesker, som er infiltreret i den organiserede kriminalitet, skal bruges som civile agenter. De skal hyres af det danske samfund til at bistå politiet med at lave en eller anden form for kriminalitet, således at man kan afsløre en større kriminalitet.

Vil hr. Helge Adam Møller give mig et svar på det spørgsmål, som jeg ikke har fået besvaret endnu: Hvordan vil man i et lille land som Danmark kunne sikre, at disse civile agenter, som lokkes til det af politiet, ikke mister livet?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kunne forstå på hr. Helge Adam Møllers ordførertale, at hr. Helge Adam Møller og Det Konservative Folkeparti stort set ikke har nogen som helst betænkeligheder ved det her forslag. Har man slet ingen problemer med, at der nu bliver indført hemmelig retspleje på nogle områder, altså de alvorlige indvendinger, der er kommet fra Advokatrådet, Dommerforeningen osv.? Er det slet ikke noget, der giver anledning til debat i Det Konservative Folkeparti, som engang var nogle af forkæmperne for de borgerlige frihedsrettigheder, herunder retten til, at man har en åben retspleje, principperne om, at enhver er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, osv.?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig starte med fru Anne Baastrup, der spørger, om vi slet ikke har nogen betænkeligheder i forbindelse med civile agenter og det, som Dansk Politiforbund skriver. Der er en risiko, men det er der jo også i øjeblikket. Det fremgår klart og tydeligt af høringsvaret: Der er ingen,

der bliver civil agent mod hans eller hendes vilje. Det er ikke noget, man kan tvinge folk til. Det er noget, man selv bliver. Ligesom der jo er masser af mennesker, der eksempelvis ønsker at være soldater og blive sendt til udlandet. Der er jo også en risiko for, at de kommer til skade, men den gavn, de gør, betyder, at de alligevel siger: Det her vil jeg godt være med til. Jeg synes, det er godt i et samfund, at der er nogle mennesker, der vil påtage sig et ansvar og være med til at gøre det samfund tryggere, så der er færre kriminelle.

Fru Elisabeth Arnold spørger: Er det ikke flot og godt, og behøver politiet overhovedet flere arbejdsredskaber, når de har anholdt halvdelen af alle de rockere, der er? Det har de jo desværre ikke. Der sidder 165 bag tremmer i øjeblikket. Hells Angels plus Bandidos plus støttegrupper har lidt over 1.000, så der er altså langt nok endnu.

Men jeg kan sige, at Det Konservative Folkeparti og jeg og justitsministeren ikke helmer, før samtlige sidder bag tremmer, medmindre de er blevet ikkekriminelle. Det er målet. Målet er da ikke, at man kun har 20 pct. af de kriminelle sidende inde. Målet er, at 100 pct. skal ind.

Fru Line Barfod spørger: Har vi slet ingen betænkeligheder ved det her forslag, bl.a. civile agenter? Næ, og det kan jeg heller ikke forstå der er så mange der har.

Vi går jo tilbage til den retstilstand, der var gældende, eksempelvis da hr. Hilmar Baunsgaard var statsminister i det her land, eller da hr. Ole Espersen var justitsminister. Lad mig minde om, at vi havde agentregler for civile agenter i dette samfund indtil midten af 1980'erne, der var langt, langt mere omfattende end denne lille ubetydelige ændring, vi lægger op til her. Der var mange radikale ministre dengang, og der var ingen af dem, der ændrede det, for det virkede til gavn for samfundet og til skade for de kriminelle.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der *var* ikke nogen regler om civile agenter. Det var jo det, som domstolene påpegede. I forhold til frivilligheden, når man bliver civil agent, er spørgsmålet, hvor meget frivillighed der er, hvis man som i Dan Lyngesagen har valget mellem på den ene side at have en familie, som man gerne vil have får politibeskyttelse, og hvor man selv står til mange, mange års fængsel, og på den anden side i en aftale med politiet får at vi-

de, at man kan få politibeskyttelse af sin familie, og at man kan slippe for fængsel, hvis man til gengæld bliver civil agent. Hvor er frivilligheden henne, hvis det er den situation, man åbner op for skal være lovlig med det her forslag, for det er jo de situationer, vi taler om, hvor man altså med et stempel fra de offentlige myndigheder kan blive sendt ud og risikere livet, og hvor man kan risikere at være med til at optrappe konflikter.

Og hvordan vil hr. Helge Adam Møller sikre sig imod situationer som i Holland, hvor man opdagede, at politiet sad på halvdelen af narko-handelen?

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes lige, at hr. Helge Adam Møller skulle modificere sin udtalelse lidt, altså det der med, at samtlige skulle bag tremmer. Jeg går ud fra, at det er den dømte, der skal bag tremmer, og at de, når de har afsonet deres straf, godt må komme ud igen. Det vil jeg gerne have hr. Helge Adam Møller til at bekræfte.

Jeg vil blot sige om fortiden for de civile agenter: Der har ikke været nogen regler for civile agenter før 1987. Da blev det forbudt ved en lovændring. Før den tid var der ingen regler på området. Det var med andre ord op til politiet selv at finde ud af, hvad de kunne bruge af agenter og af meddelere i miljøet. Der var fra retssystemet et ønske om, at der kom nogle regler på området. Det gjorde der så, og det endte med et forbud.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Helge Adam Møller taler kun om den organiserede kriminalitet i form af rockerkriminaliteten. Jeg synes, at hr. Helge Adam Møller skulle kommentere Dansk Handel & Services kritik af, at de også rammes eller kan risikere at blive ramt af den hemmelige retspleje, som vi nu kan se frem til.

Jeg vil også godt have, at hr. Helge Adam Møller kommenterer Dommerforeningens bekymring for den totale mangel på retssikkerhed, som Dommerforeningen selv kalder uacceptabel.

Jeg husker tilbage i 1980'erne, hvor hr. Hagen Hagensen, medlem af Det Konservative Folkeparti, var formand for Retsudvalget, og han holdt jo som gammel forsvarsadvokat i allerhø-

jeste grad fast i det princip, at man ikke er skyldig, før man er dømt. De ting, som man dømmes for, er ting, man selv er klar over. Så jeg synes, at hr. Helge Adam Møller i hvert fald skal forholde sig til nogle af de meget, meget alvorlige kritikpunkter, der fremgår af de forskellige høringssvar.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er overflødig at svare på et af fru Elisabeth Arnolds spørgsmål, det, om jeg ikke gik ind for, at folk først skulle sættes i fængsel, når de havde begået noget kriminalitet og var dømt for det. Jo, det ligger helt implicit, og det ved fru Elisabeth Arnold godt, så det regner jeg med bare var for at fylde tiden ud.

Så siger fru Line Barfod og vist også fru Elisabeth Arnold, at der ikke var nogen regler for agentvirksomhed frem til 1987. Næ, det er jo rigtig nok. Det var der ikke. Det var det, man bad Strafferetsplejeudvalget udtale sig om, og så kom der senere en lovændring. Men det var jo sådan, at agenter kunne anvendes uden problemer, både civile og politifolk, og man vidste det. Enhver politiker, der beskæftigede sig med det, vidste det, og enhver justitsminister og enhver dommer vidste det, for sådan havde det været gennem generationer.

Så spurgte man: Det, vi nu har haft gennem generationer, skal vi lovregulere det? Og det gjorde man så. Men det eksisterede jo, og det var min pointe. Det eksisterede i en langt, langt mere omfattende form, end det her forslag lægger op til, og det var med fuld godkendelse fra radikale statsministre – undskyld, dén radikale statsminister, der var kun en – samt andre radikale ministre og fremtrædende socialdemokrater. Enhedslisten eksisterede heldigvis ikke dengang.

Så til sagen om Dan Lyng: Jeg synes overhovedet ikke, at der er nogen sammenligning. Hvis det er rigtigt, bare det mindste eller noget af det, Dan Lyng siger og forklarer, så er det jo en agentvirksomhed, som ligger milevidt fra det, som lovforslaget lægger op til. Så det kan ikke sammenlignes.

Så til sidst til fru Anne Baastrup: Jeg har læst Dansk Handel & Services høringssvar. Jeg er bare ikke enig, for jeg må indrømme, at det er rigtigt, at grov skattesvig osv. kommer ind under det her lovforslag.

Lad mig til slut minde om, at Strafferetsplejeudvalget i midten af 1980'erne havde syv medlemmer, og alle syv anbefalede, at civile agenter skulle kunne anvendes. Et af medlemmerne er den nuværende ombudsmand, dr.jur. professor Hans Gammeltoft-Hansen, men han er måske også sådan en eller anden højreorienteret, der går imod almindelige lovrejler?

Formanden:

Fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.
 Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Helge Adam Møller forsøger hele tiden at forholde sig til det, som om lovforslaget kun handler om civile agenter. Men det, der gør det her lovforslag ekstra betænkeligt, er jo, at det kombinerer civile agenter med hemmelig retspleje. Det er jo spørgsmålet om hemmelig retspleje, der især har fået dommere og advokater op af stolene, også fordi der ikke er anført nogen som helst eksempler på, at det skulle være nødvendigt med hemmelig retspleje.

Hvad er det, der gør, at man mener, at samfundet står i så stor en krise, at det er nødvendigt at indføre hemmelig retspleje? Hvor er eksemplerne på, at dommere og advokater skulle være så korrupte, at det er nødvendigt at forholde dem oplysninger? Det er der ingen eksempler på.

Hvorfor vil man så have den hemmelige retspleje? De udtalelser, hr. Helge Adam Møller henviste til tidligere, har jo været i en retstilstand, hvor der ikke var hemmelig retspleje. Hvorfor er det, at man nu vil indføre den hemmelige retspleje?

Så til spørgsmålet om de civile agenter: Kan hr. Helge Adam Møller bekræfte eller afkræfte, at hvis det her forslag bliver gennemført, vil politiet kunne lave den slags handler, hvor de får folk til frivilligt at melde sig som civile agenter mod så til gengæld at slippe for fængsel og mod, at deres familie får politibeskyttelse?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu kommenterede hr. Helge Adam Møller ikke hr. Hagen Hagensens opfattelse af forsvarsadvokaternes måde at agere på, herunder at domstolene – i hvert fald efter den tidligere konservative retsordførers opfattelse – havde en retsopfattelse, hvor man godt kunne regne med dem.

Jeg vil derfor godt spørge hr. Helge Adam Møller: Hvilke konkrete eksempler ligger til grund for forslaget om, at forsvarsadvokater skal fratages aktindsigten? Hvilke konkrete eksempler har Det Konservative Folkeparti, som betinger, at det nu er nødvendigt, i stedet for at en forsvarsadvokat kan miste sin beskikkelse som forsvarsadvokat eller kan få en alvorlig næse fra Advokatsamfundet, altså alle de andre ting, man kan?

Hvad er grunden til, at man vil afholde forsvarsadvokaten fra at få indsigt i det materiale, der skal lægges frem for retten? Hvad er grunden til, at retten ikke selv må få lejlighed til at sætte sig ind i materialet? Er der konkrete dommere, som sidder rundtomkring i byretter og landsretter, som regeringen ikke har tillid til, så synes jeg, at det skal på bordet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg indrømmer blankt, at jeg ikke ved, hvilke advokater regeringen har tillid til, og hvilke de ikke har. Det er vel også et stort spørgsmål, når der er en 6.000-8.000 advokater. Men jeg indrømmer blankt, at jeg da godt kunne finde et par stykker, som jeg ikke har særlig meget tillid til. Jeg kan også finde et par folketingsmedlemmer, og jeg kan finde et par præster, og jeg kan finde et par brugtvognsforhandlere osv. Sådan er det jo. Så det synes jeg ikke at der er noget unaturligt i.

Angående hr. Hagen Hagensen var jeg selv så heldig at være suppleant i Retsudvalget, da hr. Hagen Hagensen var formand. Det var spændende, men jeg glæder mig nu over den lidt mere åbne mødeform, vi har i Retsudvalget under den nuværende formand, fru Anne Baastrup – tak for det. Jeg kan da bare oplyse, at sådan som jeg husker det, gik hr. Hagen Hagensen både som forsvarsadvokat og som formand for Retsudvalget og som konservativt folketingsmedlem ind for, at der skulle være en mulighed for at fortsætte med at anvende civile agenter. Det er bare lige for at opklare det.

Så til den hemmelige retspleje, som mange taler om, og hvad det er for noget materiale, som forsvarerne eventuelt ikke skal se: Jamen der må jeg da indrømme, at jeg kunne vældig godt lide fru Birthe Rønn Hornbechs svar, nemlig at i det omfang, Dommerforeningen synes, at der er noget materiale, som de ønsker at se, selv om forsvarsadvokaten ikke har det, lad os så se det.

Men jeg indrømmer, at det her er udarbejdet på baggrund af en række praktiske eksempler, der er kommet fra bl.a. Politimesterforeningen, fra Politiforbundet i Danmark, fra Rigsadvokaten og andre. Det er jo dem, der har sagt, at i visse tilfælde er der et behov for det. Det er mere praktikere, end det er mig. Jeg står ikke og fører den enkelte retssag og har heller ikke lyst til det.

Formanden:

Så kan vi fortsætte ordførerrækken: fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

I Berlingske Tidende kunne man for et stykke tid siden – den 28. april 2003 – læse:

»Retssikkerhed skal ikke blot være en mærkesag for en borgerlig regering. Det er et grundlag for at bekende sig til borgerlige synspunkter, at man tilslutter sig et retssamfund, der sikrer, dels at der ikke er vilkårlighed i retsudøvelsen, dels at forbrydelse bliver straffet.«

Videre står der:

»... Dan Lyngge er et skoleeksempel på, hvorfor civile agenter er en skidt idé. Der skal ikke handles i korridorerne i kriminalsager. Forbrydere skal ikke slippe for straf. Men først og fremmest skal borgerne kunne stole på, at der ikke foregår snavs i politiarbejdet. Alene mistanken om, at politiet selv via agenter kan være med til at fremprovokere kriminalitet, må være nok til at afvise tanken om civile agenter.

Opklaringen af kriminalitet kan ikke altid foregå efter en facitliste. Men det er politiets, og i al fald politichefernes, opgave at sige stop, hvis retssikkerheden gradbøjes.« Og så fortsættes der: »Vi gentager, hvad tidligere er skrevet på denne plads:« – lederen i Berlingske Tidende – »Statsautoriseret angiveri er en ubehagelig tanke.«

Kl. 14.35

Forsvarsadvokaterne har i deres høringsvar problematiseret politiets fremtid, idet de frygter, at hvis politiet får lov til at sætte civile agenter ind mod mistænkte, risikerer man i værste fald, at politifolk bliver korrupte.

Det er en meget alvorlig problematisering af lovforslaget, for når vi sædvanligvis plejer at bryste os af, at dansk politi er verdens mindst korrupte politi, er det alvorligt, hvis man ikke fra flertallets side i højere grad tager den her type problemstillinger alvorligt.

Formålet med forslaget er angiveligt at afsløre nogle større fisk. Der er jo ikke nogen her i

Folketingssalen, der ikke finder, at organiseret kriminalitet, således som den bl.a. udføres af rockere, er en meget modbydelig form for kriminalitet, og at den skal bekæmpes. Men som fru Elisabeth Arnold også tidligere har været inde på her under debatten, er der rent faktisk megen gevinst i den måde, som politiet i et samarbejde med kommuner, værtshusholdere og andre har fået og er ved at få skovlen under rockerkriminalitet.

I dag er civile agenter forbudt. Det skyldes primært frygten for, at civile agenter vil være fristet til at provokere mistænkte til at begå forbrydelser, som de ikke ville have begået, eller at agenter lokker den mistænkte til at begå en grovere lovovertrædelse, end vedkommende havde i tankerne.

Ifølge forslaget kan advokater fremover ikke indkalde agenter, meddelere og politifolk som vidner, og advokaternes aktindsigt begrænses. I værste fald kan samarbejdet mellem politi og civile agenter føre til, at agenter anstifter forbrydelser på en sådan måde, at politiets opklaringsprocent tager sig flot ud, samtidig med at agenter får penge, dusører, for deres arbejde og endvidere fredes for nærgående interesse fra politiets side.

Det er alvorlige udsigter. Politiets omdømme kan tage alvorlig skade i forhold til offentligheden, domstolene og advokaterne. Der var besindige politifolk, der for et par måneder siden advarede mod ideen om at tillade civile agenter.

Ud over problemet med retssikkerheden er der også de moralske og etiske aspekter. Danmark er så lille et land, at en agent kan risikere at lide alvorlig overlast, selv om han har fået nyt navn og på anden måde er beskyttet af politiet.

SF kan ikke støtte lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det første spørgsmål, man stiller sig, når man læser det her meget omfattende lovforslag, er jo spørgsmålet, om det virkelig er nødvendigt.

Når man læser de nylige beretninger om politiets meget store succes med kriminalitetsbekæmpelse i rockerkredse, må man sige, at det kan være svært at forstå, at det skulle være nødvendigt for Danmark at gribe til så utraditionelle midler som civile agenter og en stærk begrænsning af aktindsigt for forsvarere og sigtede.

Halvdelen af de registrerede kendte rockere sidder i øjeblikket bag lås og slå enten som vare-tægtsarrestanter eller som afsonere. Der er op-

brud i rækkerne. Nogle tager til Sverige, nogle tager til Tyskland, fordi de med god grund føler sig jaget, det er de også. Og der er succes med det samarbejde mellem politikredse og kommuner, som gør, at man ad økonomisk vej kan ramme en masse af den kriminalitet, som rockerne står for.

Der er derfor al mulig grund til at sige, at det her nok snarere er et spørgsmål om en borgerlig mærkesag, som endelig kan gennemføres. Nu har man mulighed for at gøre det, som man har talt om i årtier.

Jeg synes alligevel, at jeg må sige her fra radikal side, at det er ude af proportioner. Man sætter nemlig nogle fundamentale retspolitiske hensyn over styr med formodentlig ganske ringe effekt.

Kl. 14.40

Det Radikale Venstre er modstander af det her forslag, og det er vi principielt af to grunde:

For det første på grund af forslaget om civile agenter. Vi er overbeviste om, at det ikke kan styres. Vi er nervøse for, eller der er en risiko for, at kriminaliteten kan optrappes; politiet vil blive involveret i det kriminelle miljø; der vil være forbrydere, som har begået ganske alvorlig kriminalitet, der vil slippe for straf. Det er tilsyneladende ikke noget, der bekymrer regeringen eller de borgerlige ordførere. Og så må man sige, at al erfaring viser, at de meddelelser, politiet kan opnå ved disse agenter virke, meget sjældent eller i hvert fald ikke i stort omfang er nogle, som politiet kan stole på.

Jeg vil gerne citere en politimester, nemlig Jørn Bro, som er en meget erfaren og en meget klog politimester, som går ind for forslaget – det skal jeg ikke lægge skjul på – men som siger advarende til Ritzaus Bureau den 14. marts:

»Der vil med jævne mellemrum dukke sager op, hvor det lyser igennem, at der er tale om et hævnmotiv eller et forsøg på at trænge andre ud af markedet ved at give politiet nogle falske oplysninger. Det vil give anledning til nogle pinlige debatter både i retssalen og i offentligheden, og dem må vi så tage, siger Jørn Bro.«

Det er selvfølgelig et ærligt standpunkt, men det er også en advarsel om, at der vil komme falske lodder i vægtskålen. Der vil komme ubehagelige sager, hvor der er tale om bandeopgør, og ikke noget som helst om, at politiet opklarer noget kriminalitet.

Så vil jeg endelig også sige, at jeg erklærer mig fuldstændig enig med fru Anne Baastrup i, at Danmark er et lille land. Det kræver selvføl-

gelig ikke det store for at erklære sig enig i det, men der er grænser for, hvad vi kan opnå af vidnebeskyttelse og anonymitet i et land som det danske, hvor det næsten er sådan, at bare vi har snakket et kvarter med et fremmed menneske i Danmark, opdager vi, at vi stort set er i familie eller har gået på samme skole eller har boet i samme by på et eller andet tidspunkt.

I et så lille samfund som det danske er det utroligt svært at sikre anonymitet og at sikre sig mod repressalier fra nogle personer, man har afgivet en eller anden falsk vidneforklaring imod eller på anden måde har prøvet at få i fedtefadet. Der er masser af eksempler på mennesker, der er kommet i vanskeligheder, fordi man ikke kan gemme sig i Danmark.

Det er også på mange måder et meget overvåget land, og det vil sige, at muligheden for bare at forsvinde i mængden faktisk er ret beskedent i Danmark.

Så civile agenter vender vi os fra Det Radikale Venstre imod.

For det andet er vi også meget bekymrede ved den udvidede adgang til at begrænse aktindsigt for forsvarer og for sigtede. Der er allerede sagt meget om det i debatten i dag. Jeg vil blot gentage, at jeg synes, det er stærke advarsler, der er kommet fra eksperthold, selv om jeg godt ved, at man ikke skal lytte til smagsdommere, hvis man er regeringsparti. Men der er folk, der faktisk ved meget om disse ting, som har advaret stærkt mod begrænsningen i aktindsigt. Det er virkelig en krænkelse af fundamentale retsprincipper.

Så kan man selvfølgelig spørge, om der er noget som helst i det her, som Det Radikale Venstre er tilhænger af. Det er der faktisk. Vi synes faktisk, det er helt i orden at give øget mulighed for konfiskation af formuegoder, hvis man ikke kan dokumentere, at man er kommet til dem på rimelig vis. Vi er også tilhængere af øgede aflytningsmuligheder i rufferisager.

Men disse to emner er ikke noget, der kan retfærdiggøre, at vi stemmer for det fremsatte lovforslag, hvor netop de civile agenter og den begrænsede aktindsigt er de allerubehageligste ingredienser.

Til slut vil jeg sige om processen, som ud over at den handler om den lovgivningsproces, vi har her, også er titlen på en roman af Franz Kafka, at den er hurtig og den er sjusket, og der er absolut ikke nogen grund til at rose regeringen på nogen som helst måde. Der er masser af gråzoner. Og omfanget af bemærkningerne, som er ganske

stort, dokumenterer med al ønskelig tydelighed, at der er masser af uafklarede spørgsmål, ting, som kun kan afgøres, når vi kommer til de enkelte retssager.

Så står der minsandten i slutningen af fremsættelsestalen:

»På den anførte baggrund har regeringen fundet det rigtigst at forelægge lovforslaget for Folketinget allerede nu, således at der vil være mulighed for, at de nødvendige lovændringer kan vedtages i denne folketingsssamling.«

»Allerede nu« er den 23. april. Så er der altså 3 uger tilbage af Folketingets arbejde. Hvis det er regeringens mening om solidt og ordentligt lovgivningsarbejde, så forstår jeg ikke, hvor fru Birthe Rønn Hornbech har været henne, fru Birthe Rønn Hornbech, som har håndhævet kampen mod lovsjusk i mange, mange år! Så står man her og siger, at man allerede nu vil fremsætte lovforslaget, så det kan nå at blive færdigt om 3 uger. Ja, det er sandelig en flot proces.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes ikke, det var så ringe en ordførertale, fru Elisabeth Arnold her holdt. Jeg har blot et konkret spørgsmål: Vil fru Elisabeth Arnold være med til, at vi laver et ændringsforslag, således at konfiskationsbestemmelsen og rufferibestemmelsen går ud, og vi på den måde får splittet lovforslaget op i to halvdele? Så kunne man måske i højere grad koncentrere sig om de to forskellige ting ud fra forskellige vinkler.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne kvittere for fru Anne Baastrups forslag. Det er Det Radikale Venstre meget interesseret i. Hvis vi kan samle flertal for at få splittet lovforslaget op, så nogle af bestemmelserne kommer ud, vil Det Radikale Venstre meget gerne medvirke, så vi kan få et bredere flertal bag disse bestemmelser end om de øvrige.

Kl. 14.45

Line Barfod (EL):

Organiseret kriminalitet kan være en trussel mod et samfund, især et samfund med demokratiske problemer, et samfund, hvor retssikkerhed ikke fungerer ordentligt. Vi ser i en del lande, både nye demokratier og lande, som har store demokratiske problemer, at organiseret kriminalitet er et problem, som truer selve grundlaget

for demokratiet, bl.a. fordi organiseret kriminalitet bruger korrupsion som et middel.

Det er altså ikke den situation, vi står i i Danmark. Heldigvis har vi et politi og nogle myndigheder, som er meget lidt korrupte, nogle af de mindst korrupte i verden og nogle af dem, som befolkningen har størst tillid til.

I sidste uge var der møde mellem Nordisk Råd og Baltisk Forsamling, hvor de to parlamentariske forsamlinger fælles diskuterede organiseret kriminalitet og diskuterede, hvordan vi bedst bekæmper det. I de baltiske lande har de store problemer med organiseret kriminalitet af en art, som vi slet ikke kender i Danmark, og mange af de indlæg, der var, gik på, at det er meget vigtigt, at de midler, vi bruger, ikke undergraver retsstaten, men at de tværtimod fastholder demokratiet.

Et af indlæggene var fra den norske formand for et af udvalgene under Nordisk Råd, som kom med et eksempel på, hvordan man i hans hjemby havde set, at befolkningen sluttede op om kampen mod organiseret kriminalitet, fordi der var en mor, hvis søn var blevet truet, da han skulle vidne i en retssag. Men hun havde valgt at stå åbent frem og skrive læserbreve og lave underskriftsindsamling. Over halvdelen af byens 13.000 indbyggere havde skrevet under på den underskriftsindsamling for på den måde at være med til at vise, at man ikke vil lade sig terrorisere.

Den vej tror vi meget mere på i Enhedslisten, hvor det, vi skal gøre, er at få befolkningen til at tage afstand fra den organiserede kriminalitet. Det er det, fagbevægelsen er i gang med nogle steder, hvor den laver kampagner på arbejdspladserne om, at man ikke skal aftage hælervarer, hvor man prøver at tage hånd om de unge, der kunne være på vej ud i en kriminel løbebane, så de i stedet får mulighed for at få arbejde og uddannelse.

Den vej, som regeringen, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti nu går, er den modsatte. Der vil man øge hemmeligholdelsen og opruste og undergrave nogle af vores retssikkerhedsgarantier.

Spørgsmålet er, om det hjælper. USA har jo prøvet den vej i mange år, og der er ikke noget, der tyder på, at det hjælper derovre. Jo, man får flere i fængsel, der bliver mere og mere, som man kan få folk i fængsel for, og man kan med flere og flere midler få folk i fængsel, men man fjerner ikke selve det grundlæggende problem med den organiserede kriminalitet.

Man kan også se eksempler som Holland, hvor politiet kommer til at stå for halvdelen af narkohandelen og dermed er med til at øge kriminaliteten. Jeg tror ikke, at det er dér, nogen reelt ønsker at vi skal ende i Danmark.

Hvis man øger hemmeligholdelsen, øger brugen af civile agenter, uden at nogen reelt har mulighed for at føre kontrol med det, fordi det hele foregår i hemmelighed, øger vi altså også risikoen for, at det går galt, så øger vi risikoen for, at det pludselig er løbet af sporet, uden at vi har opdaget det, fordi der ikke er den demokratiske kontrol, som er helt afgørende for et retssamfund.

Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvordan de partier, der ellers traditionelt forsvare demokratiet og retssikkerhed, kan støtte det her forslag.

Jeg mener, at man skal se på den måde, som vi i befolkningen ellers har bekæmpet f.eks. truslen fra nazisterne på, som jo heller ikke har fået lov til at blive nogen alvorlig trussel i Danmark, fordi man netop har satset på den folkelige modstand, satset på, at folk står frem og siger fra. På trods af, at der er nogle, der også dér har fået dødstrusler, på trods af den video, hvor man viste henrettelsen af forskellige folk, der har været aktive antinazister, vælger de alligevel at fortsætte kampen.

Jeg tror, det er den vej, vi skal gå, også i kampen mod organiseret kriminalitet, hvor vi satser på den folkelige opbakning og på at støtte, at folk kan stå frem.

Selvfølgerlig skal man også fortsat bruge politiet og samarbejde, men ikke hemmelig retspleje og hemmelige civile agenter. Det er vejen til at undergrave demokratiet og retsstaten, og det er vejen til, at vi får en oprustning, som politiet også klart advarer imod. Det kan føre til en forråelse og til, at folk bliver slået ihjel. Og så alvorlig en situation står vi altså ikke i i Danmark, at vi skal risikere menneskeliv for at bekæmpe den her kriminalitet, slet ikke når vi har andre muligheder.

Kl. 14.50

Vi står ikke i en krigssituation, hvor det er nødvendigt at sende nogen ind i krigszonen. Der er lang vej endnu, og forhåbentlig kan vi gå en helt anden vej og forhindre det, inden vi når derud, hvor andre lande er endt, ved at vi allerede nu, før det er et alvorligt problem i Danmark, gør noget ved det på mange fronter. Den vej burde vi gå i stedet for at undergrave retssikkerheden.

Bodil Kornbek (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Jann Sjursen, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende:

Regeringens forslag, der skal bidrage til bekæmpelse af rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet, er blevet til, efter at regeringen har nedsat et udvalg med repræsentanter for politiet og anklagemyndigheden.

Til det må vi fra Kristeligt Folkepartis side sige, at det bærer forslaget skam også præg af. Der er civile agenter, udvidet mulighed for at benytte politiagenter, indskrænkning af sigtedes og tiltaltes rettigheder osv.

I Kristeligt Folkeparti er vi meget bekymrede over den måde, regeringen har tilvejebragt dette forslag på. Jeg tror ikke, at det før er sket, at så væsentligt og indgribende et forslag er blevet udarbejdet uden at inddrage domstolene og forsvarens side.

Det er særligt bemærkelsesværdigt i forhold til regeringens megen snak om og kritik af smagsdommere. Når det gælder væsentlige, retssikkerhedsmæssige problemstillinger, er det åbenbart ikke så væsentligt for regeringen at få en bred vifte af interessenter på banen.

Regeringen mener selv, at den har begået et forslag, uden at væsentlige retssikkerhedshensyn tilsidesættes. Det kan vist kun være korrekt, hvis man tænker på, at det er politi- og anklagemyndighed, der har arbejdet på forslaget.

Ressourcemæssige overvejelser bruges bl.a. som argument for at slække på retssikkerheden, og det kan Kristeligt Folkeparti ikke være med til. Det er nogle dyre principper, som vi der sælger alt for billigt.

I høringssvarene fra domstolene og fra advokatside er Folketinget som aldrig før blevet advaret mod dette forslag. Disse instanser sætter spørgsmålstegn ved, om alle ændringerne er nødvendige. De kritiserer også den meget smalle sammensætning af det lovforberedende udvalg.

Der er naturligvis elementer i lovforslaget, som vi finder positive, og det gælder f.eks. den udvidede adgang for politiet til at telefonaflytte, men ikke mindst spørgsmålet om brug af civile agenter gør, at Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte regeringens lovforslag.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det har været en god debat og også en lang debat, vi har haft i dag om rockerforslaget, og jeg synes faktisk også, at det har været berigende

at høre argumenterne for og imod. Regeringen var jo fuldstændig klar over, da lovforslaget blev fremsat, at dele af det helt givet ville give anledning til debat her i Folketinget, og det har det så også gjort i dag.

Det er egentlig ganske tankevækkende, at lovforslaget har delt Folketinget midt over. Man kan sige, at de første fire ordførertaler generelt var meget positive over for lovforslaget, og at de sidste fire var stærkt negative over for lovforslaget.

Jeg vil forsøge at runde af med nogle bemærkninger, både til de enkelte spørgsmål, der var, og til nogle af de mere generelle ting, der har været oppe at vende flere gange under debatten.

Hvis jeg skal starte med fru Birthe Rønn Hornbech, var meget af debatten og spørgsmålene der ganske rigtigt, som fru Birthe Rønn Hornbech udtrykte det, et spørgsmål om, at der er kommet høringssvar fra mange parter.

De har ikke så meget gået på det juridisk-tekniske. Det lovtekniske har der ikke været nogen kritik af. Det har mere været den politiske vinkel. Jeg er sådan set enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at når det kommer til en afgørelse, er det de politiske holdninger, som man må vægte mod hinanden.

Det er korrekt, at der har været en overordentlig kraftig kritik, også fra nogle af de organisationer, som arbejder med problemstillingen i det daglige, og det har da naturligvis også medført, at der har været ganske grundige overvejelser om, hvordan vægtningen skulle være i lovforslaget. Vi er så endt med at vægte det dér, hvor det står i dag.

Jeg vil da sige – det kommer jeg også tilbage til senere under mine kommentarer til hr. Morten Bødskovs bemærkninger – at det er klart, at blot fordi man fremsætter et lovforslag, er det ikke ensbetydende med, at man overhovedet ikke er indstillet på at lytte til nogen som helst form for kritik.

Derfor medvirker vi også gerne til under den videre udvalgsbehandling at uddybe nogle af de synspunkter, der er givet udtryk for, og som vi også har givet udtryk for bl.a. i den kommenterede høringsoversigt.

Kl. 14.55

Jeg er meget enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at der har været en afvejning, og jeg synes jo, det er væsentligt her at få sagt: Jo, det er rigtigt, at der er dommere og advokater og andre, der har været betænkelige på nogle punkter.

Vi har så mod det haft Rigsadvokaten, som har været med i forberedelsesarbejdet i arbejdsgruppen, og som ikke har haft de betænkeligheder. Der er ingen, der kan kritisere nogen af parterne for ikke at have en ganske stor juridisk indsigt, men tilbage står altså, at man selv må træffe en politisk beslutning.

Hr. Morten Bødskov takker jeg for den positive tilbagemelding fra Socialdemokratiet. Det synes jeg tegner godt.

Til diskussionen om de civile agenter er det fuldstændig korrekt, som hr. Morten Bødskov gav udtryk for, at der ikke er tale om en generel anvendelse af civile agenter eller et tiltag, som har til formål, at ganske almindelige lovlydige borgere, der ikke har nogen omgang med kriminalitet, lige pludselig skal involveres og være en del af et civilt agentnetværk, bestemt ikke. Det er også derfor, at der er lavet så mange begrænsninger i lovforslaget.

En af de ting, som jeg synes har været mest provokerende under debatten i dag, har været de ordførere, der fuldstændig – jeg ved ikke, om det har været bevidst eller ubevidst – har tilsidesat og ikke medtaget det provokationsforbud, som i dag fremgår af retsplejeloven, og som stadig væk er gældende, også efter at lovforslaget eventuelt måtte være blevet vedtaget.

Der er ikke med det her forslag tale om, at man kan sætte personer til at begå en kriminalitet, der forøger kriminalitetens omfang. Det er der ikke. Det fremgår meget, meget klart af bemærkningerne til lovforslaget, at det er yderst beskedent, hvad den civile agent overhovedet må medvirke til, og at det ikke må øge det kriminalitetsomfang, som man forsøger at afdække. Det er i hvert fald en af de skrøner, som vi må have afdækket med det samme, for debatten her skal foregå på et sagligt grundlag.

For så vidt angår en af betænkelighederne fra Socialdemokratiet, gik det på de begrænsninger, der er af aktindsigt, herunder ikke mindst de svar, der er kommet fra retspræsidenterne, som går på, at man skulle overveje meget nøje, hvorvidt det var en korrekt fremgangsmåde, at politiet i første omgang fremlægger en redegørelse for en dommer og en forsvarer, derefter er der mulighed for at stille spørgsmål, og i princippet åbner lovforslaget sådan set også op for, at man, hvis man skønner det nødvendigt, kan fremlægge noget materiale direkte for dommerne.

Jeg må sige til hr. Morten Bødskov, at lige præcis på det her punkt synes jeg, at der er grundlag for en yderligere undersøgelse af,

hvilke muligheder der er, for en af de ting, der overraskede mig ganske meget, da vi modtog hørings svarene – det er også det, fru Birthe Rønn Hornbech allerede har givet udtryk for – var faktisk, at man hos dommerne havde den holdning, at man egentlig ønskede at besidde en større indsigt og viden, end den f.eks. forsvareren er i besiddelse af.

Derfor er jeg meget villig til at dyrke det punkt under det videre udvalgsarbejde, for jeg kan godt se, at der er en pointe i de betæneligheder, der har været fra visse personers side.

Til spørgsmålet om 2 års prøvetid for lovforslaget må jeg så sige, at det tror jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt. Det er jo store ændringer af retsplejeloven, og jeg ved ikke, hvordan det vil komme til at virke, hvis man er lidt usikker på, hvorvidt regelsættet gælder eller ej.

Det er da selvfølgelig klart, at der nu er en forhåbning om, at et bredt flertal i Folketinget på et tidspunkt vil stå bag den her nye lovgivning, og der mener jeg så, at man forpligter hinanden på at følge det nøje. Men at have nogle tidsfrister osv. tror jeg ikke som udgangspunkt er formålstjenligt, når man har at gøre med så komplekst et lovsæt.

Hr. Per Dalgaard var inde på hele spørgsmålet om indgreb i meddelelshemmeligheden, og der var også her en lidt større diskussion om spørgsmålet om Dansk Handel & Service og de betæneligheder, der har været med hensyn til indgreb i meddelelshemmeligheden.

Så kommer der ikke mindst det, at man nu får en mulighed for nu også at »aflytte« computer og den kommunikation, der foregår via internettet. Til det er der kun at sige, at vi jo lever i en moderne verden, og det var også sådan, jeg hørte hr. Per Dalgaard, at det virker besynderligt, at alle er enige om, at man godt må telefonaflytte, men hvis den samtale ikke foregår via telefonkablet, men foregår via internettet, skulle der lige pludselig være retssikkerhedsmæssige betæneligheder ved det.

Kl. 15.00

Jeg må indrømme, at jeg synes, at Dansk Handel & Service skyder langt over målet i deres hørings svar ved her at begynde at tale om it-udvikling, og at der er et stort problem for den nye teknologi. Så længe man er lovlydig borger, er det jo lige meget, om man bruger en telefon eller en computer, men hvis man sender krypterede meddelelser til hinanden og planlægger ny kriminalitet, så kan jeg ikke se, at man skal beskyttes af den nye teknologi, når muligheden al-

lerede er til stede i dag, for så vidt angår telefonaflytning. Så jeg er meget enig med hr. Per Dalgaard i, at større betæneligheder skal man altså ikke have i denne her sag.

Jeg vil gerne takke hr. Helge Adam Møller for et meget entusiastisk indlæg. Jeg er meget glad for støtten, og som sagt synes jeg også, at hr. Helge Adam Møllers indlæg afspejler, at det jo ikke er sådan, at man bare er kommet med nogle forslag, og så har man ikke forsøgt at afveje hensynet til retsforfølgningen af de kriminelle med hensynet til retssikkerheden. Der er foregået en balanceret tilgang til det her, og det er jo også derfor, vi med rank ryg og god samvittighed kan fremsætte lovforslaget og førstebehandle det i dag.

Til fru Anne Bastrup, som var inde på en fremprovokering af kriminalitet: Nej, der er ikke tale om en fremprovokering af kriminalitet. Det fremgår meget klart af lovforslaget, at i de tilfælde, hvor man overhovedet vil tillade en anvendelse af civile agenter, er det ikke et spørgsmål om, at den agent skal bruges i en slags fisketur for politiet for at finde ud af, hvor der bliver begået kriminalitet. Der er ej heller tale om, at man må provokere mennesker til at begå kriminalitet, de ellers ikke ville have begået. Det kan være, at jeg har overfortolket fru Anne Baastrups bemærkninger fra talerstolen, men jeg synes i hvert fald, det er væsentligt at få slået fast én gang for alle, at det ikke er det, lovforslaget går ud på.

For så vidt angår spørgsmålet om straffrihed, hvor jeg hørte fru Anne Bastrup sige, at så kunne folk bare begå en masse kriminalitet, og så slap de for straf, vil jeg sige, at det heller ikke er det, lovforslaget går ud på.

Det er korrekt, at den civile agent, der jo typisk vil skulle bruges til at introducere en politagent til det kriminelle miljø, for den begrænsede medvirken, den forbyrder, f.eks. i form af at bestille en vareprøve, ikke vil blive pålagt nogen straf, men der er intet i lovforslaget, der lægger op til, at man skulle kunne få rabat på tidligere begået kriminalitet. Så heller ikke her er det rigtigt.

Både fru Anne Bastrup og også fru Elisabeth Arnold gjorde meget ud af at problematisere, at vi lever i et lille land, og at det jo er vanskeligt for de mennesker, der fungerer som agenter, overhovedet at kunne klare det at overleve og også det at kunne føle sig beskyttet. Det er jo lige præcis det, der er kernen i årsagen til, at vi vælger at tage skridtet, men ikke skridtet fuldt ud,

for så vidt angår spørgsmålet om de civile agenter.

Det, som lovforslaget lægger op til, er jo netop ikke, at personer, der kommer udefra, eller personer, der er i det kriminelle miljø, skal ind at virke som hemmelige agenter i årevis og begå store lovovertrædelser. Det, der er hele meningen, er jo, at politiagenter, politifolk, der er uddannede til at arbejde under cover, skal have en mulighed for at infiltrere det kriminelle miljø og ikke kun tage dem, der var så dumme at blive snuppet af politiet, men forhåbentlig også få afsløret, hvem der er bagmændene. Fordi vi bor i et lille land, er det mange gange meget vanskeligt for politiagenterne overhovedet at få en introduktion til det her miljø, altså på en troværdig måde at kunne komme ind og arbejde, om man så må sige, bag de kriminelle linjer.

Derfor åbner vi op for, at en civil agent – typisk i form af en person, der er i miljøet i forvejen, og det er sikkert også typisk en person, der i forvejen er meddeler, og jeg kommer tilbage til Politiforbundets høringssvar om lidt – kan medvirke til, at politiagenten kommer ind bagved og arbejder efter agentreglerne.

Så der er altså tale om en udbredt misforståelse, hvis man tror, det er den civile agent, der skal foretage en masse forskellige operationer i det kriminelle miljø på politiets vegne.

Hele ideen med det her lovforslag er sådan set at gøre det muligt for en person, der er uddannet til det, nemlig en politimand, der gør det frivilligt og fuldt ud er vidende om, hvad der foregår, at komme ind i miljøet og opklare sager. Og den risiko – og det er også sagt af alle – som den civile person vil løbe, er altså en risiko, der består i, at man er med til at bestille en vareprøve. Mange af de personer, som man overhovedet kunne tænke sig var en del af det her, er jo personer, som i forvejen agerer meddelere for politiet, og derfor har jeg meget, meget vanskeligt ved at se, at den, synes jeg, næsten overdramatiserede bemærkning, som er kommet fra Politiforbundet, overhovedet er relevant på det her område.

Kl. 15.05

At tale om en forråelse kunne jeg forstå, hvis det drejede sig om en generel brug af civile agenter, hvor dusinvis af civile personer pludselig skulle begynde at begå kriminalitet uden at have haft nogen forbindelse til det kriminelle miljø og uden at vide, hvad risikoen var. Men det er ikke det, der er hensigten med lovforslaget. Hensigten er sådan set, at folk, der allerede

er inden for miljøet, medvirker til, at politiagenterne kommer ind.

Fru Elisabeth Arnold var inde på den succes, som politiet har i dag. Det var jeg faktisk meget glad for at fru Elisabeth Arnold indledte med at nævne, for der er ikke nogen her, der vil påstå, at det her lovforslag er det, der afgørende skal ændre hele rockerbekæmpelsen, for den rockerbekæmpelse foregår faktisk allerede ganske succesrigt. Politiet har fantastisk stor succes, og det er også lykkedes for politi og anklagemyndighed at få opklaret mange forbrydelser.

Man må bare erkende, at det ikke er alt, der bliver opklaret, og det kan være, at det i ganske særlige tilfælde – og jeg tror ikke, dette lovforslag er et lovforslag, der vil blive brugt daglig – vil være nødvendigt, ikke mindst hvis vi skal have fat på de personer, der står allerbagest og trækker i trådene.

Fru Elisabeth Arnold var også inde på hele processen, og den kan man sige meget kritisk om, også det, at der ikke er nedsat et udvalg, der har arbejdet i årevis med tingene. Men jeg må dog sige, at regeringen valgte, at der skulle tages et initiativ på det her område, fordi alle indikationer er, at den organiserede kriminalitet desværre fortsat er på fremmarch i hele Europa.

Man skal selvfølgelig ikke hvile på laurbærene, selv om det går godt. Man skal hele tiden sikre, at vi har det regelsæt, der er nødvendigt. Derfor valgte vi at nedsætte en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, der arbejdede ganske hurtigt og grundigt.

Men det her lovforslag har jo været sendt i høring, ligesom alle andre lovforslag er blevet det, så ligefrem at sige, at det hele er jappet igennem, mener jeg vil være forkert. Men det er klart, at i sidste ende er det jo Folketinget, der afgør, om det her lovforslag skal vedtages i den her samling. Det er ikke en afgørelse, som regeringen kan træffe, det er en afgørelse, som alene Folketinget kan træffe, og der er det udvalgsbehandlingen i Retsudvalget, der i sidste ende afgør, hvornår det her forslag kommer til anden og tredje behandling.

Til fru Line Barfod, som var inde på det med hele det civile samfund, vil jeg sige, at jeg er meget enig i, at hvis vi virkelig skal rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet til livs – det kunne være de baltiske landes organiserede kriminalitet i Danmark, som visse grupper fra de baltiske lande står bag – er det ikke nok, at vi har et effektivt politi, så skal befolkningen, så skal vi alle gøre noget, og jeg kan godt forstå, at

fagbevægelsen roses. Men man må bare sige, at det nok ikke er tilstrækkeligt kun at involvere det civile samfund, hvis man skal have fat på bagmændene, så skal der være plads til andre ting.

Jeg når ikke mere, men jeg tror også, jeg har besvaret de fleste af de spørgsmål, der var. Vi er selvfølgelig indstillet på at medvirke under udvalgsbehandlingen med yderligere besvarelser.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er tre korte bemærkninger. Først fru Anne Baastrup og derefter fru Line Barfod og hr. Morten Bødskov.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Lige for at slå helt fast, hvad det er, civile personer, som skal udføre agentarbejde, kan lave, vil jeg henvise til justitsministerens egne bemærkninger til netop denne bestemmelse. Vi har jo hele tiden haft diskussionen om: Hvad er »yderst beskedent«? De handlinger, som en civil person kan udføre i medfør af denne bestemmelse, vil som nævnt være handlinger, der objektivt set må anses for at være straffbare handlinger. Disse handlinger er imidlertid foretaget efter aftale med politiet, hvilket medfører, at handlingerne, selv om gerningsindholdet i en straffebestemmelse er realiseret, må anses for straffri. Hvis det ikke er at begå kriminalitet, skal jeg have en ny definition på, hvad kriminalitet er.

Så vil jeg godt lige gøre endegyldigt op med den forplumring af Dommerforeningens udtalelse. Det er rent faktisk sådan, at Dommerforeningen ikke alene tager afstand fra hemmeligholdelsen af de ting, der sker, over for dommeren, men så sandelig også tager afstand fra den totale forringelse, der er sket med forsvarsadvokatens mulighed for overhovedet at føre sagen. Så det der med at skyde en kile ind og sige, at Dommerforeningen ikke har tænkt sig om, synes jeg er meget ubehageligt at ministeren gør.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning)

Line Barfod (EL):

Hvordan forestiller ministeren sig, at man skal kontrollere, at det ikke får et utilsigtet omfang med brug af civile agenter, at det kun bliver yderst beskedent? I Holland var det absolut ikke tilsigtet, at det var politiet og deres agenter, der skulle stå bag halvdelen af narkohandelen. Men

når man indfører den hemmelige retspleje, som man gør med det forslag fra regeringen, så hverken dommer eller forsvarer kan få fuld indsigt i en hel sag, men hver kun sidder med en lille bid i mange forskellige sager, så er der jo ingen, der kan have overblik, så er der ingen form for domstolskontrol med, hvad der foregår.

Har man så tænkt sig, at man skal have et nyt organ, der skal føre tilsyn med det her, eller hvordan har man tænkt sig at sikre en kontrol med, at det ikke glider os af hænde, at vi ikke lige pludselig får mere kriminalitet? For civile agenter er jo ikke uddannede politifolk. De indgår ikke under nogen former for disciplinære foranstaltninger eller andre ting. Hvordan har ministeren tænkt sig at sikre det?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil bare lige sige tak til justitsministeren for, at hun er opmærksom på de problemer, som vi påpeger i den model, der er valgt, altså på hvilket grundlag retten skal træffe sin beslutning om lovligheden i politiets tilbageholdelse af materiale fra tiltaltes forsvarer.

Dette skal blot være sagt med ønsket om, at Socialdemokratiet selvfølgelig også vil indgå i nærmere drøftelser om, hvorvidt vi kan finde andre muligheder, således at vi sikrer – og det mener jeg sådan set er det vigtigste – at retten ikke i denne sammenhæng bliver et gummistempel, for det må den ikke være. Det er det, der er afgørende, at vi får materialet og gerne det fulde materiale for en dommer, så kan det så være en anden dommer, som så skal sidde med under den efterfølgende domshandling om den pågældende sag. Det er fuldstændig afgørende, at vi ikke står i en situation med det her lovfor-slag, hvor retten simpelt hen bare går hen og bliver et gummistempel. Det kan vi ikke have nogen interesse i.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først til fru Anne Baastrup: Vi kan godt tage diskussionen om de civile agenter endnu en gang. Det, jeg hørte fru Anne Baastrup sige, var, at man kunne begå en masse kriminalitet, og så kunne man blive civil agent, og så kunne man slippe for straf. Jeg synes, det fremgår meget klart af lovfor-slaget, at der, hvor der er et straf-frit element, er på det punkt, hvor man har lavet en aftale med politiet, hvor der er domstolskontrol på, og hvor den handling, man udfører, er

yderst beskeden i forhold til den kriminalitet, der efterforskes. Det fremgår ekstremt klart af lovforslaget. Det eksempel, som fremgår af lovforslaget, er vareprøveeksemplet, hvor man bestiller nogle få gram heroin for at opklare en sag, der drejer sig om måske 10 kilo heroin.

Hvis fru Anne Baastrup er interesseret – og det kan jo være, at hele Retsudvalget er det – er man velkommen til at spørge til, hvilke andre eksempler man kunne forestille sig.

Men det foregår under fuld domstolskontrol, og det vil altså også sige, at i forhold til den diskussion, der er om, hvordan man sikrer sig, at det her ikke får et større omfang og løber løbsk, er overvejelserne bestemt gået på: Skulle man begynde at opremse, hvilken type kriminalitet og i hvilken type tilfælde man kunne forestille sig dette, er jeg mere tryk ved, at man simpelt hen overlader det til domstolene at oprette en retspraksis på det område efter de meget stramme regler, som her er skitseret i lovforslaget.

For så vidt angår fru Anne Baastrups anden bemærkning om Dommerforeningen og at skyde kiler ind, er pointen fra min side alene den, at jeg havde den opfattelse, at dommerne som udgangspunkt ikke ønskede at have materiale, som ikke også kunne tilgå forsvareren. Men hvis man ud fra et argument om at ville have det fulde indblik i sagen egentlig gerne vil have lov til at se mere, end hvad andre får lov til at se, så synes jeg da bestemt – og det er også en tilkendegivelse over for Socialdemokratiet – at vi må se på det under udvalgsbehandlingen. Det var bare et overraskende synspunkt, som jeg så nogle dommere havde givet udtryk for i medierne.

Til fru Line Barfod kan jeg dog sige ...

Første næstformand (Svend Auken):

Det må vente til næste gang.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Justitsministeren sagde i sin svartale, at regeringen gerne vil lytte til kritik – næsten ordret sådan tror jeg, det blev sagt. Jeg synes faktisk, at ministeren i løbet af i dag og i den høringsrunde, der har været, har fået al den kritik, hun kunne ønske sig.

Det har åbenbart ikke flyttet ret meget, så derfor vil jeg gerne høre, hvad det er for en slags kritik, ministeren gerne vil lytte til. Fra næsten samtlige aktører i hele retssystemet og fra en del af partierne her i Folketinget er der i dag kom-

met masser af kritik, men der er ikke noget af det, som rigtig får ministeren til at ryste på hånden, og det kan Det Radikale Venstre godt beklage.

Noget af det, der har været diskuteret her i sidste omgang, har været, hvordan man kan sikre sig, at det her ikke går ud af kontrol. Der har advarslerne fra mange sider været, at når man beder folk om noget i et meget begrænset omfang – de må bede om en vareprøve – vil det kriminelle miljø selvfølgelig meget hurtigt finde ud af, at de, der beder om vareprøver, er agenter. Så de, der er agenter, må finde på noget nyt. Det vil da lynhurtigt rygtes, hvordan de civile agenter opererer.

Med hensyn til straffrihed er jeg fuldstændig enig med fru Anne Baastrup, der sagde, at det står udtrykkeligt i lovforslaget, som det er lagt frem her, at der er straffrihed kombineret med agentvirksomheden, og ingen kan styre, hvor det stopper.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg fik nu en bekræftelse fra justitsministeren af, at det rent faktisk drejer sig om straffrihed, når man begår kriminalitet som civilagent. Det var rent faktisk også det, jeg mente i min ordførertale. Så langt så godt.

Så vil jeg godt have ministeren til her fra tællerstolen på et tidspunkt, hvor vi har 3 uger tilbage til at behandle det her lovforslag, idet jeg har forstået, at det skal vedtages i denne samling, at give os og den store omverden eksempler på, hvad det er, civile agenter kan lave.

Det eneste eksempel, vi har fået i lovforslaget, er den her vareprøve, som fru Elisabeth Arnold nævnte. Hvad mere? Hvordan kan vi afgrænse det? Skal vi have en hollandsk model, således at ministeren efterfølgende skal afhøres for, hvad det i virkeligheden var, tankegangen var med det her lovforslag? Vi bliver nødt til at få det afgrænset. Der er jo, som fru Line Barfod sagde, ikke nogen afgrænsning, man kan foretage via domstolene, fordi det er meget skåret op.

Så endnu en gang: Når Dommerforeningen har brugt tid på at lave et hørings svar, synes jeg, det var naturligt, at justitsministeren ikke lod sig forlede af fru Birthe Rønn Hornbech, men rent faktisk forholdt sig til Dommerforeningens svar. I det ene afsnit afviser man hemmeligholdelse i forhold til dommerne, i det andet er det forsvarsadvokaterne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg ved, det kan være svært at nå at svare alle på den korte tid, man har. Men jeg håber, justitsministeren denne gang får tid til at svare på, hvordan man vil sikre sig, at det ikke løber ud af kontrol. Hvem er det, der skal stå for kontrollen med, hvordan det går?

Det er jo ikke domstolene, eftersom der bliver indført hemmelig retspleje. Hvem er det så, der skal sikre kontrollen med, at det her ikke løber os af hænde, at det ikke lige pludselig går helt galt? Man kan jo ikke tro, at civile agenter af sig selv ved, hvor grænsen går. Det har de ikke nogen forudsætninger for.

Hvordan er det, man forestiller sig, at vi skal kunne have styr på det her? Og hvordan er det, man har tænkt sig, at vi skal få sat grænserne? Nu sagde ministeren, at det er Folketinget, der bestemmer, men kan ministeren tilkendegive, om det er muligt at vente til næste folketings-samling med det her forslag, så det rent faktisk kunne lykkes at få en grundig behandling af det og få svar på de mange, mange spørgsmål, der er blevet rejst?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu må jeg sørge for at overholde tiden, så jeg vil starte med fru Line Barfod og spørgsmålet om at sikre, at der er kontrol. Det svarede jeg også på tidligere, men jeg svarer gerne på det igen. Vi mener, at det må være retspraksis, der udvikler sig på det her område. Det vil altså sige, at domstolene ud fra de begrænsninger og retningslinjer, som fremgår meget klart af lovforslaget, skal finde en balance.

For så vidt angår spørgsmålet om hemmelig retspleje, må jeg tage afstand fra den betegnelse. Det, det drejer sig om, er, at man får fuld indsigt i den konkrete sag. Jeg har stadig væk ikke hørt et eneste overbevisende argument for, hvorfor en forsvarsadvokat skulle have indsigt i en sag, han slet ikke nogen sinde kommer til at beskæftige sig med; hvem det gavner, at han skal gå rundt med en viden på det område. Tværtimod kunne det også udsætte den person for trusler.

Fru Line Barfod har fuldstændig ret i, at civile personer ikke har en politimæssig uddannelse, og det er også derfor, lovforslaget lægger op til, at der, hvor en civil agent bliver taget i anvendelse, er i de sager, hvor man ønsker, at en politagent skal introduceres til miljøet. Så er det en person, der har uddannelsen, som er klar over

risikoen og farligheden, og som kan beskytte sig og aftale det med øvrige medarbejdere ved politiet, der foretager de handlinger, som foregår efter almindelige agentregler i retsplejeloven. Så det mener jeg der er taget fuldt ud højde for.

Kl. 15.20

Til fru Elisabeth Arnold: Naturligvis vil jeg lytte til kritik. Det er jo altid en politisk afvejning af, hvilken vej vinden blæser, og hvor man i hvert fald selv finder, at den rigtige streg skal trækkes i sandet. Men jeg synes allerede i dag, at jeg har vist en åbenhed over for noget af den kritik, der er kommet, og så må vi jo se, hvordan det går under udvalgsbehandlingen.

Omkring domstolskontrol må jeg fastholde, at det altså er retspraksis, der vil fastlægge, i hvor stort omfang man kan bruge de civile agenter og i hvilken type tilfælde. Men som jeg har tilkendegivet en gang tidligere, vil jeg sige til fru Anne Baastrup, at vi gerne oversender flere eksempler til Retsudvalget.

Første næstformand (Svend Auken):
Så går vi i gang med tredje runde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Somme tider får man indtryk af, at ministeren simpelt hen ikke hører efter, hvad der bliver spurgt om, for de svar, ministeren kommer med, er ofte meget foruroligende.

Der er flere gange blevet spurgt til, hvordan samfundet får kontrol med, at brugen af civile agenter ikke løber løbsk, at det ikke udvikler sig til noget, som optrapper kriminaliteten, som gør, at forbrydere går fri for straf, og at politiet bliver indblandet i kriminalitet. Og så svarer ministeren, og det har hun gjort flere gange: Vi har ikke nogen forslag til det, det må gå, som det kan, retspraksis må vise det.

Derfor må konklusionen være, at ministeren håber, det går. Det er det mest konstruktive, jeg overhovedet kan udlægge af ministerens svar: Vi håber, det går, men vi har ikke nogen kontrolforanstaltninger, og vi har ikke nogen mulighed for at begrænse det.

Jeg må sige, at det ikke er noget, der øger tilliden til systemet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i fru Elisabeth Arnolds betragtninger, så dem vil jeg undlade at gentage. Men jeg blev temmelig foruroliget, da jeg hørte

ministeren lige før. Jeg håber ikke, ministeren mener, det skal være sådan, at hemmelig retspleje skal være udgangspunktet, og så skal vi argumentere, når der skal være undtagelser fra den hemmelige retspleje.

Hidtil har det altså været sådan, at der er en offentlig retspleje. Der er åbenhed, og forsvareren har indsigt i, hvad der ligger i hele sagen, ikke kun i de dokumenter, der lige omtaler hans klient, men i hele sagen, for der kan jo være andre momenter i sagen, som har betydning for hans klients sag.

Den eneste måde, man har for at sikre sig, at der ikke er nogen falske lodder i vægtskålen, er da, at forsvareren og dommeren har indsigt i hele sagskomplekset. Der er jo en grund til, at politiet har et større sagskompleks, og vi taler jo om organiseret kriminalitet i denne her sammenhæng. Når det er organiseret kriminalitet, er der flere sager, og så er det nødvendigt, at forsvarerne kan se de sager for at afgøre, om der er noget, der har betydning for, om deres klient skal dømmes eller ej.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Under debatten med hr. Helge Adam Møller kom der et klart udsagn fra den konservative ordfører, nemlig at der var forsvarsadvokater, som Det Konservative Folkeparti ikke havde tillid til.

Det, jeg så vil spørge justitsministeren om, er: Skyldes det her lovforslag, altså ønsket om at lave hemmeligholdelse både over for visse dommere og visse forsvarsadvokater, at der rent faktisk er en manglende tillid til domstole eller enkelte domstole og manglende tillid til forsvarere eller enkelte forsvarere?

I givet fald: Hvad baserer man denne mistillid på? Hvordan kan det være, at man ikke, eksempelvis når det drejer sig om forsvarsadvokaterne, rejser konkrete sager med henblik på, at de skal miste deres beskikkelse, og over for domstolene rejser tjenestemandssager? Hvad er grunden til, at man i stedet for vælger at lave en hemmeligholdelse af sagsforløbet for henholdsvis dommere og forsvarsadvokater?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Mange af de spørgsmål, som her bliver stillet, er der jo allerede redegjort for i den kommenterede høringsoversigt.

Jeg må starte med at sige til fru Elisabeth Arnold: Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi begynder at tale os fuldstændig væk fra hinanden, specielt ikke, hvis det, vi har, er en saglig diskussion, hvor vi kan være politisk uenige.

Kl. 15.25

For så vidt angår spørgsmålet om kontrol med det her, har jeg sagt ret mange gange i dag fra talerstolen, at vi tror, det bedste er, at det bliver fastlagt ved retspraksis.

Når man vil anvende civile agenter, er der domstolskontrol på, som der i forvejen er, når man anvender politiagenter. Så kan man måske blæse det lidt op og spørge, om man har tillid til, at domstolene er den sag voksen. Ja, domstolene er jo sagen voksen i dag, for så vidt angår politiagenter, så det er da det naturlige sted at lægge det. Og der har jeg altså meget, meget svært ved at se, at det skulle være et stort problem.

Men jeg vil dog nævne her – det har ikke været nævnt under debatten tidligere – at det, der er hensigten, såfremt lovforslaget bliver vedtaget, er, at Rigsadvokaten, der er i gang med at udarbejde retningslinjer, for så vidt angår brugen af meddelere, også vil udarbejde retningslinjer til brug for politiet, for så vidt angår spørgsmålet om at anvende civile agenter.

Så hvis det, fru Elisabeth Arnold efterlyser, er et lidt mere praktisk regelsæt for, hvordan politiet kan bruge de her regler, er det altså intentionen, at Rigsadvokaten skal udarbejde sådanne retningslinjer.

Til fru Line Barfod, må jeg sige, at der her er tale om en helt grundlæggende uenighed, når vi taler om, hvilke sagsakter der skal være adgang til. Og det er ikke, som fru Anne Baastrup siger det, et spørgsmål om at have tillid eller mistillid. Det er et spørgsmål om, at det er ret og rimeligt, at i den konkrete sag, man står tiltalt for, skal materialerne naturligvis være til stede. Men i forbindelse med den optrappede politiindsats, ikke mindst det baggrundsmateriale, som bliver udarbejdet af politiet, har jeg ikke hørt et eneste argument for, hvorfor forsvarsadvokater, der arbejder for rockere, skal have fri og lige adgang til alt det baggrundsmateriale, som politiet har til rådighed, hvis det ikke er noget, som overhovedet bruges i den konkrete sag. Tværtimod udsætter man jo forsvarsadvokaten for en risiko ved at pålægge ham en masse viden, som andre måske vil ønske at få ud af ham.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 159:

Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale.

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 23/4 2003).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Hvis den danske stat ønsker at medvirke til vedtagelsen af en rammeaftale i EU, og hvis indførelse af rammeaftalens regler medfører krav om ændringer i dansk ret, skal Folketinget give samtykke til, at Danmark medvirker til vedtagelsen. Det er baggrunden for det foreliggende beslutningsforslag.

Den konkrete rammeafgørelse handler om, at det skal være muligt at fuldbyrde en afgørelse om beslaglæggelse af formuegoder eller bevismidler i ét EU-land, selv om afgørelsen er truffet af en judiciel myndighed i et andet EU-land. Det kan allerede lade sig gøre efter nugældende regler, men med rammeafgørelsen ændres en langsom og kompliceret proces til en hurtigere og mere praktisk procedure, uden at det går ud over retssikkerheden.

Blandt fordelene ved gennemførelsen kan til eksempel nævnes, at den hurtigere proces medfører, at længden af varetægtsfængslinger alt andet lige afkortes, og det er jo en fordel for både den fængslede og for staten.

Konsekvensen af rammeafgørelsen er, at der ikke sker en nærmere efterprøvelse af mistankegrundlaget og nødvendigheden af beslaglæggelsen. De nationale myndigheder skal derfor som udgangspunkt bare gennemføre fuldbyrdelsen uden nærmere overvejelse af de materielle forhold. Men det er fuldt betryggende, dels fordi

afgørelsen er blevet til i enighed i Det Europæiske Råd, dels fordi reglerne vil gælde for en række alvorlige lovovertrædelser, der er strafbare i alle EU-landene, og dels fordi der samtidig anføres en række situationer, hvor myndighederne kan afslå eller udsætte et andet lands anmodning om fuldbyrdelse.

Da forslaget således lægger op til et forøget og effektiviseret samarbejde imellem EU-landene, kan Venstre støtte, at Danmark får mulighed for at medvirke til vedtagelsen af rammeafgørelsen i Rådet for Den Europæiske Union.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det undrer mig lidt, at Venstres ordfører siger, at der slet ikke er nogen retssikkerhedsproblemer i denne rammeafgørelse, og fremstiller det, som om det nærmest er en ren ekspeditionssag, og at man bare fjerner nogle bureaukratiske procedurer.

Kl. 15.30

Har Venstre overhovedet ingen problemer med, at man ophæver kravet om dobbelt strafbarhed i forbindelse med de her afgørelser? Har Venstre slet ingen problemer med, at det f.eks. betyder, at man hos firmaer, der udbyder computerservice, vil kunne gå ind og beslaglægge deres computere og dermed stoppe deres virksomhed alene på grundlag af en mistanke fra et andet land, og uden at de danske myndigheder har nogen muligheder for at sætte spørgsmålstegn ved mistanken og det grundlag, der er for mistanken? Det kan have ganske alvorlige konsekvenser for en virksomhed således at blive stoppet midt i sit arbejde, ved at man får beslaglagt alle computere. Men det giver slet ikke Venstre anledning til problemer eller overvejelser?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Nej, det giver ikke umiddelbart Venstre anledning til nogen særlige overvejelser. Det er sådan, som jeg nævnte i min ordførertale, at rammeafgørelsen er blevet til efter forhandling i Det Europæiske Råd, og rammeafgørelsen er et produkt, der er opnået med fuld enighed. Den situation, som fru Line Barfod nævner, kan man tænke sig i forbindelse med de forbrydelsestyper, som ligger uden for positivlisten, og til det er der kun at sige, at der har man mulighed for at afvise at gennemføre begæringen om fuldbyrdelse.